

อิชสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright[©] by Chiang Mai University

All rights reserved

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

การวิเคราะห์คุณภาพทางกายภาพ

ก-1. การวัดสีระบบ Hunter L*a*b*

การวัดค่าสีของตัวอย่างในระบบ Hunter L*a*b*

โดยค่า L* คือ ความสว่างของสี (Lightness) โดยมีค่าจาก 0 คือ สีดำ ถึง 100 คือ สีขาว
 a* คือ ค่าที่บ่งบอกความเป็นสีเขียวและสีแดงที่อยู่ในตัวอย่าง (Redness/Green)
 โดยค่า a*(+) แสดงถึงความเป็นสีแดงและค่า a*(-) แสดงความเป็นสีเขียว
 b* คือ ค่าที่บ่งบอกความเป็นสีเหลืองและสีน้ำเงินที่อยู่ในตัวอย่าง (Yellowness/Blueness) โดยค่า b* (+) แสดงถึงความเป็นสีเหลืองและค่า b* (-) แสดงความเป็นสีน้ำเงิน

วิธีการวัดค่าสี

- ก่อนทำการวัดสีทุกครั้งต้องทำการปรับมาตรฐานเครื่อง (Calibration) โดยการวางหัววัดท่านบนผิวน้ำของแผ่น calibrate สีขาว กดปุ่ม measure ให้เครื่องวัดค่าสี เครื่องวัดสีจะบันทึกข้อมูลของแผ่น calibrate สีขาวไว้
- ทำการวัดสีตัวอย่างตามพื้นที่ในรูปแบบเหลวและผง นำหัววัดจุ่มลงในตัวอย่างหรือวางท่านบนผิวน้ำของตัวอย่าง แล้วกดปุ่ม measure ให้เครื่องวัดอ่านค่าสี และจดบันทึกข้อมูล ทำการวัดค่า 3 ช้ำ

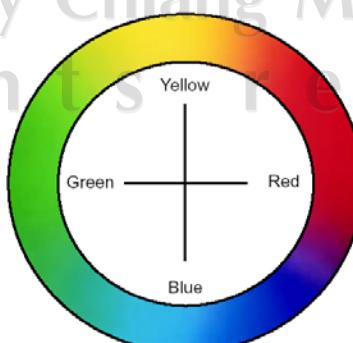
ก-2. การคำนวณค่า Hue angle

Hue angle (h°) เป็นตัวเลขที่ระบุตำแหน่งของสี ซึ่งมีหน่วยเป็นองศา เรียงตามลำดับสี แดง แสด เหลือง เขียว น้ำเงิน คราม ม่วง ซึ่งค่า h สามารถคำนวณได้ ดังนี้

$$h^\circ = \tan^{-1} (b^*/a^*) \text{ หรือ } \arctangent(b^*/a^*)$$

เมื่อ $h^\circ = 90, 180, 270$ และ 0° แสดงว่าเป็นสีเหลือง เขียว น้ำเงิน และแดง ตามลำดับ

ซึ่งกล่าวได้ว่า ถ้าตัวอย่างมีค่าhex้าไปล้ม 90 องศา สีของวัตถุจะอยู่ในกลุ่มสีเหลือง หากมีค่าhex้าไปล 180 องศา สีของวัตถุจะอยู่ในกลุ่มสีเขียว เป็นต้น

ก-3 การวิเคราะห์อุณหภูมิการหลอมเหลว ด้วยเครื่อง Differential Scanning Calorimeter (DSC)

การวิเคราะห์ด้วยเครื่อง DSC (Differential scanning calorimeter) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์อุณหภูมิกลางานชิ้น (glass transition temperature; T_g) อุณหภูมิการหลอมเหลว (melting temperature; T_m) เป็นต้นสามารถใช้เพื่อทำนายเสถียรภาพหรือความคงตัวของผลิตภัณฑ์อาหารในระหว่างการเก็บรักษาได้ และสามารถแสดงการคำนวณด้วยโปรแกรม Pyris 1 Data Analysis

ใช้ปริมาณตัวอย่างน้ำผึ้งหั้งในแบบเหลวและผงประมาณ 2-3 mg ใส่ใน aluminium pan นำไปวิเคราะห์ด้วยเครื่อง DSC โดยกำหนดให้อุณหภูมิกต์ที่ 25°C เป็นเวลา 10 นาที ซึ่งน้ำผึ้งที่อยู่ในแบบเหลว ทำให้ตัวอย่างเย็นลงจาก 25°C ไปจนถึง -50°C ในอัตรา $10^{\circ}\text{C}/\text{min}$ และให้ความร้อนจากอุณหภูมิ -50°C จนถึง 200°C ในอัตรา $10^{\circ}\text{C}/\text{min}$ ส่วนน้ำผึ้งที่อยู่ในแบบผง ทำให้ตัวอย่างเย็นลงจาก 25°C ไปจนถึง -10°C ในอัตรา $10^{\circ}\text{C}/\text{min}$ และให้ความร้อนจากอุณหภูมิ -10°C จนถึง 220°C ในอัตรา $10^{\circ}\text{C}/\text{min}$ วิเคราะห์อุณหภูมิจาก thermogram และคำนวณด้วยโปรแกรมของเครื่อง DSC ทำการวิเคราะห์ตัวอย่างละ 2 ชั้ง

ก-3 การวิเคราะห์ความสามารถในการละลาย (Solubility)

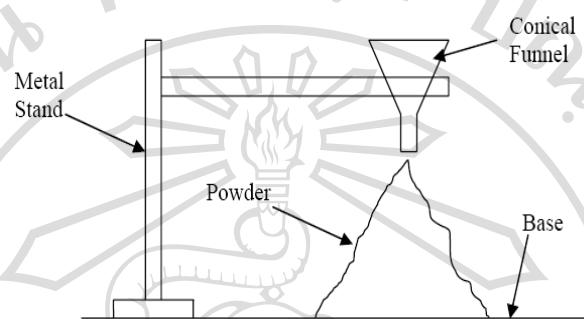
นำตัวอย่างน้ำผึ้งผง และน้ำผึ้งผงปูรุ่งแต่งกลิ่นรสมាជิ่นวิเคราะห์ค่าความสามารถในการละลายโดยใช้วิธีของ Shittu and Lawal (2007) ใช้ปริมาณตัวอย่างประมาณ 1 g ใส่ใน centrifuge tube และเติมน้ำ 10 mL ผสมให้ละลายที่อุณหภูมิห้อง แล้วนำไปให้วิ่งด้วยเครื่อง centrifuge ที่ความเร็ว 3,000 rpm นาน 10 นาที เทของเหลวส่วนที่ใส (supernatant) ใส่ใน aluminium can จากนั้นอบที่อุณหภูมิ 105°C เวลานาน 24 ชั่วโมง

ความสามารถในการละลายในตัวอย่างวิเคราะห์ สามารถคำนวณได้โดยอ้างอิงจาก Fernandez (2003)

$$\text{Solubility (\%)} = \frac{\text{มวลแห้งของตัวอย่างที่ละลายได้ใน supernatant (g)}}{\text{มวลแห้งของตัวอย่างทั้งหมด (g)}} \times 100$$

ก-4 ความสามารถในการไหล (Flowability) โดยใช้วิธีการหา Angle of Repose

นำน้ำมันพื้งผิงมาวิเคราะห์ค่าความสามารถในการไหลด้วยวิธีวัดมุมกอง angle of repose โดยชั่งตัวอย่างน้ำมันพื้งผิงมาประมาณ 50 g จากนั้นเทตัวอย่างผ่านกรวยกรองที่ยึดติดกับขาตั้งดังรูปโดยให้มีระยะห่างจากพื้นถึงปากกรวยพลาสติกเท่ากับ 10 cm

รูปที่ ก-1 การวัด Static angle of repose
ที่มา : Bodhimage (2006)

การวิเคราะห์คุณภาพทางเคมี

ก- 5. วิเคราะห์หาค่า water activity (a_w) โดยใช้เครื่อง Water activity meter

นำตัวอย่างน้ำมันพื้งทั้งแบบเหลวและผงมาวิเคราะห์ค่า a_w โดยใช้ใส่ในตัวอย่างที่มีปริมาณ 3 ใน 4 ของตัวอย่างให้ตัวอย่างเปื้อนขอบด้านบนของตัวอย่าง จากนั้นนำตัวอย่างที่มีตัวอย่างเข้าไปวัดค่า a_w ด้วยเครื่อง Water activity meter ณ อุณหภูมิห้อง (Chirife et al., 2006)

ก-6 การวิเคราะห์หาปริมาณความชื้น (moisture content) ของน้ำมันพื้งในรูปแบบเหลว

ตัดแปลงวิธีวิเคราะห์จากวิธีของ AOAC (2000)

1. อบ aluminium can พร้อมฝาที่ตู้อบลมร้อนแบบไฟฟ้าที่อุณหภูมิ $100\pm2^\circ\text{C}$ นาน 30 นาที ทำให้เย็นในโดดดูความชื้น (desiccator) นาน 30 นาที ชั่งน้ำหนัก (W_1)
2. ชั่งตัวอย่าง 2-3 g ใส่ aluminium can ที่อบและชั่งน้ำหนักไว้เรียบร้อยแล้ว (W_2)
3. นำ aluminium can พร้อมฝา โดยเปิดฝาออกไปอบที่ตู้อบลมร้อนแบบไฟฟ้าที่อุณหภูมิ $100\pm2^\circ\text{C}$ นาน 3 ชั่วโมง
4. นำ aluminium can ออกจากตู้อบลมร้อนแบบไฟฟ้า โดยปิดฝาทันที และทำให้เย็นใน desiccator นาน 30 นาที ชั่งน้ำหนักที่แน่นอน
5. นำไปอบต่ออีก 1 ชั่วโมงจนได้น้ำหนักคงที่ (W_3)

วิธีการคำนวณ

$$\text{เปอร์เซ็นต์ความชื้น} = \frac{(W_2 - W_3)}{(W_2 - W_1)} \times 100$$

เมื่อ W_1 = น้ำหนักของกระป๋องห้าความชื้น (g)

W_2 = น้ำหนักของกระป๋องห้าความชื้น และตัวอย่างก่อนอบ (g)

W_3 = น้ำหนักของกระป๋องห้าความชื้น และตัวอย่างหลังอบ (g)

ก- 7. การวิเคราะห์ห้าปริมาณความชื้น (moisture content) ของนมผึ้งรูปแบบแผง

นำนมผึ้งลงมาวิเคราะห์ปริมาณความชื้น โดยดัดแปลงวิธีวิเคราะห์จากวิธีของ AOAC (2000) คือ ใช้ตัวอย่างนมผึ้งในรูปแบบแผงปริมาณประมาณ 2-3 g ใส่ใน aluminum can ที่อบและซั่งน้ำหนักก่อนอบ นำตัวอย่างนมผึ้งในรูปแบบอบในตู้อบแบบสูญญากาศ (vacuum oven) ที่อุณหภูมิ 70°C จนน้ำหนักคงที่ นำออกมากำทำให้เย็นใน desiccators ซึ่งน้ำหนักหลังอบ คำนวณห้าปริมาณความชื้นโดยใช้นาตรีดูแลน้ำหนักแห้ง เช่นเดียวกับ ภาคผนวก ก-6

ก-8. วิเคราะห์ปริมาณโปรตีน (AOAC, 2000)

นำตัวอย่างนมผึ้ง ทั้งแบบเหลวและผง มาวิเคราะห์ปริมาณโปรตีน โดยใช้เครื่อง

Nitrogen/Protein Determinator ใช้ปริมาณตัวอย่างประมาณ 0.2-0.3 g และจดบันทึกน้ำหนักของตัวอย่างไว้ สำหรับนมผึ้งในแบบเหลวใส่ลงในแคปซูลดิบุก (tin capsule) และบีบปลายแคปซูลให้ติดกันสองด้าน ส่วนนมผึ้งในแบบผง ใส่ลงในฟอลลี่ดิบุก (tin foil) และบีบໄล้ออากาศ และห่อฟอลลี่ให้เป็นรูปหยดน้ำ (ภาคผนวก ก-) จากนั้นกรอกน้ำหนักบนหน้าจอเครื่อง กด start เพื่อเปิดไฟ ใส่ตัวอย่างลงไปในช่องสำหรับใส่ตัวอย่าง และกด start อีกครั้ง จนเครื่องวิเคราะห์ปริมาณในโตรเรนออกมา จดบันทึกปริมาณในโตรเรน เพื่อไปทำการคูณกับค่า conversion factor คือ 6.25 เพื่อเปลี่ยนเป็นค่าของปริมาณโปรตีนทั้งหมด

ก-9. วิเคราะห์ปริมาณไขมัน โดยวิธีโรส-กอตต์เลียน (AOAC, 2000)

นำตัวอย่างนมผึ้งทั้งแบบเหลวและผง มาวิเคราะห์ปริมาณไขมัน โดยวิธีโรส-กอตต์เลียน

1. ชั่งตัวอย่างประมาณ 0.5-1.0 g (W_1) ถ่ายลงในกรวยแยก

2. เติมน้ำ 10 mL เข่าตัวอย่างให้ล่ำลาย

3. เติมสารละลายแอมโมเนียม 2 mL เข่าให้เท่ากัน

4. เติมเอทานอล 10 mL เขี่ย่าเบาๆ
5. เติมอีเทอร์ 25 mL ปิดจุกให้แน่น ทำการสกัดโดยการเขย่าแรงๆ 1 นาที ค่อยๆ เปิดจุกอย่างระมัดระวัง
6. เติมปิโตรเลียม อีเทอร์ 25 mL ปิดจุกให้แน่น ทำการสกัดโดยการเขย่าแรงๆ 1 นาที ค่อยๆ เปิดจุกอย่างระมัดระวัง
7. แล้วทำการตั้งทิ้งไว้ให้สารละลายแยกชั้น ประมาณ 30 นาที ถ่ายสารละลายส่วนใสชั้นบน ใส่ในบีกเกอร์ขนาด 250 mL ที่ผ่านการอบและซึ่งน้ำหนักที่แน่นอน (W_2)
8. เติมเอทานอล 1 mL ทำการสกัดเหมือนข้อ 5 และ 6 แต่เปลี่ยนปริมาณอีเทอร์และปิโตรเลียม อีเทอร์ เป็นอย่างละ 15 mL
9. นำบีกเกอร์ไปองที่เครื่องอั่งน้ำหอยู่ในตู้ดูดควัน จนอีเทอร์ และปิโตรเลียม อีเทอร์ ระหว่างการอบก่อนหมุด จึงนำไปอบในตู้อบลมร้อนแบบไฟฟ้าที่ ที่อุณหภูมิ $100 \pm 2^\circ\text{C}$ นาน 2 ชั่วโมง จากนั้นทำให้เย็นใน desiccator นาน 30 นาที ซึ่งน้ำหนัก (W_3)

วิธีการคำนวณ

$$\text{เบอร์เทียนต์ของปริมาณไขมัน} = \frac{(W_3 - W_2)}{W_1} \times 100$$

เมื่อ

W_1 = น้ำหนักของตัวอย่าง (g)

W_2 = น้ำหนักของบีกเกอร์ (g)

W_3 = น้ำหนักของบีกเกอร์ที่มีไขมัน (g)

ก-10. วิเคราะห์ปริมาณเต้า (AOAC, 2000)

1. เพาล์วายกระเบื้องเคลือบ (crucible) ในเตาเพาไฟฟ้า ที่อุณหภูมิ $525-550^\circ\text{C}$ (เท่ากับ อุณหภูมิที่ใช้เผาตัวอย่าง) นาน 30 นาที ทำให้เย็นใน desiccator นาน 30 นาที ซึ่งน้ำหนัก (W_1)
2. ซึ่งน้ำหนักตัวอย่างใส่ใน crucible ซึ่งให้ได้น้ำหนักประมาณ 2-3 g (W_2)
3. นำไปเผาด้วยไฟอ่อนบนเตาไฟฟ้า โดยเพิ่มความร้อนทีละน้อย จนตัวอย่างไหม้เกรียม และเผาจนหมดควัน
4. นำไปเผาต่อในเตาเพาไฟฟ้าที่อุณหภูมิ $525-550^\circ\text{C}$ จนได้ถ้าสีขาวและน้ำหนักคงที่ ทำให้เย็นใน desiccator นาน 30 นาที ซึ่งน้ำหนัก (W_3)

วิธีการคำนวณ

$$\text{เปอร์เซ็นต์ของปริมาณถ้าทั้งหมด} = \frac{(W_3 - W_1)}{(W_2 - W_1)} \times 100$$

เมื่อ

W_1 = น้ำหนักของถ้วยกระเบื้องเคลือบ (g)

W_2 = น้ำหนักของถ้วยกระเบื้องเคลือบและตัวอย่าง (g)

W_3 = น้ำหนักของถ้วยกระเบื้องเคลือบและถ้า (g)

ก-11. วิเคราะห์ปริมาณการโภชนาคระดับทั้งหมด (AOAC, 2000)

นำผลการวิเคราะห์ปริมาณความชื้น โปรตีน ไขมัน และถ้า ในตัวอย่างนมผึ้ง มาคำนวณ ปริมาณการโภชนาคระดับทั้งหมด

วิธีการคำนวณ

$$\% \text{ การโภชนาคระดับทั้งหมด} = 100 - (\% \text{ ความชื้น} + \% \text{ โปรตีน} + \% \text{ ไขมัน} + \% \text{ ถ้า})$$

ก-12. วิเคราะห์ปริมาณน้ำตาล โดยใช้เครื่อง HPLC (AOAC, 2005)

นำตัวอย่างนมผึ้งทั้งหมดแล้วและลงมาวิเคราะห์ปริมาณน้ำตาล โดยใช้เครื่อง HPLC

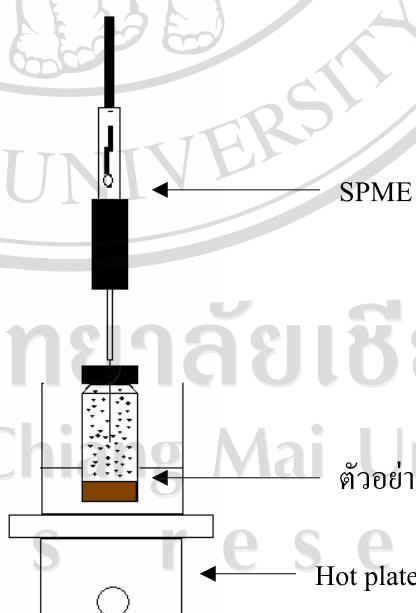
การเตรียมตัวอย่าง โดยซึ่งน้ำหนักประมาณ 2 g เติม 10 mL ของสารละลายเมทานอล (methanal : H_2O คือ 1:3) ปรับปริมาตรให้ครบ 100 mL ด้วยขวดปรับปริมาตรจากนั้นกรองสารละลายตัวอย่างเจือจางที่ได้ด้วย membrane filter 0.45 μm ใช้ Iso-critic condition และนำไปวิเคราะห์ปริมาณน้ำตาลด้วยเครื่อง HPLC (Agilent Technologies : 1200, Singapore) มีตัวตรวจวัด (detector) แบบ RID ตามสภาพเดิมที่โภนี่

HPLC condition

- Mobile phase : acetonitrile : H_2O (80:20)
- Flow rate : 1 mL/min
- Injection volume : 20 mL
- UV detector : 280 nm
- Stop time : 25 min

ก-13. วิเคราะห์องค์ประกอบของกลินโดยใช้ GC-MS ด้วยเทคนิค HS-SPME

ดัดแปลงจากวิธีการของ Nazzi (2009) โดยใช้ Gas Chromatography - Mass Spectrometry : GC-MS (Agilent Technologies : 5975, USA) โดยเก็บและนឹតสารอินทรีย์ระเหยสักด้วยเทคนิค HS-SPME (head space-solid phase microextraction) ตัวอย่างถูกวิเคราะห์ด้วย GC เชื่อมต่อกับส่วน quadrupole mass spectrometry ทำการนឹតตัวอย่างน้ำมันพืช 1.00 μL ใส่ใน fiber (SPME stableFlex fiber ที่หุ้มด้วย polydimethylsiloxane/divinylbenzene (PDMS/DVB) 65 μm ของบริษัท Supelco Co., USA) ใช้เวลาในการดูดซับสารระเหย 30 นาที ที่อุณหภูมิ 70°C ดูดซับกับสารให้กลินในตัวอย่างน้ำมันพืช จากนั้นนำ fiber ไปเสียบเข้าที่ injection port ของเครื่อง GC ที่อุณหภูมิ 250°C โดยที่สารให้กลินที่ดูดซึบน fiber ระเหยออกมาน้ำสู่โคลัมน์ ซึ่งใช้ GC-column ชนิด HP-5MS ยาว 30 m เส้นผ่าศูนย์กลาง 0.25 μm และฟิล์มเคลือบหนา 0.25 μm (Agilent Technology Inc.) โดยใช้ helium เป็นก๊าซตัวพา อัตราการไหล 1.0 mL/min อุณหภูมิเริ่มต้นของโคลัมน์เท่ากับ 50°C เป็นเวลา 2 min ในอัตราการให้ความร้อน 50°C/min จากนั้นเปลี่ยนเป็น 150°C ในอัตรา 10°C/min และอุณหภูมิสุดท้ายเท่ากับ 150°C เป็นเวลา 15 min ระยะเวลาที่ใช้ทั้งหมด 40 min และไปสู่ส่วนของ MS โดยที่ MS Quadrupole ที่อุณหภูมิ 150°C และ MS Source ที่อุณหภูมิ 230°C และทำการวิเคราะห์องค์ประกอบทั้งหมด

จัดสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ ก-2 การดูดซับสารประกอบระเหยจ่ายที่ให้กลินรดด้วยเทคนิค HS – SPME

ที่มา : ดัดแปลงจาก SISC ศูนย์บริการเครื่องมือวิทยาศาสตร์ (2007)

การวิเคราะห์คุณภาพทางจุลินทรีย์

ก-14. การวิเคราะห์จุลินทรีย์ทั้งหมด (BAM, 2001)

1. ชั่งตัวอย่างน้ำมันผึ้งทึ้งแบบเหลวและผง 10 g ใส่ในถุง stomacher เติมสารละลาย Maximum Recovery Diluents (MRD) จำนวน 90 mL นำเข้าเครื่องตีบีน stomacher นาน 1-2 นาที
2. ทำเจือจางอาหาร โดยปีเปตันมผึ้งจากข้อ 1 จำนวน 1 mL ใส่ในหลอดทดลองที่มีสารละลาย MRD ปริมาณ 9 mL และทำการเจือจาง (dilution) ต่อจนได้ระดับความเข้มข้นที่เหมาะสม
3. ปีเปตสารละลายอาหารที่ระดับความเจือจางที่เหมาะสมจำนวน 3 ระดับ ความเข้มข้นที่ติดกันจำนวน 1 mL ใส่ในจานเพาเชื้อ
4. เทอาหารเลี้ยงเชื้อ PCA อุณหภูมิ 44-46°C ประมาณ 12-15 mL ใส่ในจานเพาเชื้อแล้ว เอียงจานไปมาให้กระจายทั่วจานเพาเชื้อ
5. ปล่อยให้อาหารวุ่นแข็งตัว แล้วคว่ำจานเพาเชื้อใส่ในถุงพลาสติก นำไปปั่นในตู้บ่ม อุณหภูมิ 35-37°C เป็นเวลา 48 ± 3 ชั่วโมง
6. นับจำนวนโคโลนีจากการที่มีจำนวนโคโลนีอยู่ระหว่าง 25-250 โคโลนี คำนวณ cfu/g หรือ cfu/ml ของอาหาร ได้ตามสมการดังนี้

$$\text{cfu/g หรือ cfu/ml} = \frac{\sum C}{(v_1 n_1 + 0.1 n_2) d}$$

เมื่อ v_1 = ปริมาตรของสารละลายอาหารที่ใช้ในการเพาเลี้ยงเชื้อ

$\sum C$ = ผลรวมของโคโลนีที่นับได้ทั้งหมดจากการเพาเชื้อที่นับได้ในช่วง 25-250 โคโลนี

n_1 = จำนวนจานเพาเชื้อที่นับได้ในช่วง 25-250 โคโลนี ในระดับความเข้มข้นแรก

n_2 = จำนวนจานเพาเชื้อที่นับได้ในช่วง 25-250 โคโลนี ในระดับความเข้มข้นที่ 2

d = ระดับความเข้มข้นแรกที่สามารถนับเชื้อได้ในช่วง 25-250 โคโลนี

ก-15. การวิเคราะห์ยีสต์ และรา (BAM, 2001)

1. ชั่งตัวอย่างนมผึ้งทึ้งแบบเหลวและผง 10 g ใส่ในถุง stomacher เติมสารละลายน้ำที่ Maximum Recovery Diluents (MRD) จำนวน 90 mL นำเข้าเครื่องตีปั่น stomacher นาน 1-2 นาที
2. ทำเจือจางอาหารโดยปีเปตนมผึ้งจากข้อ 1 จำนวน 1 mL ใส่ในหลอดทดลองที่มีสารละลายน้ำที่ MRD ปริมาณ 9 mL และทำการเจือจาง (dilution) ต่อจนได้ระดับความเข้มข้นที่เหมาะสม
3. ปีเปตสารละลายน้ำที่ระดับความเจือจางที่เหมาะสมจำนวน 3 ระดับ ความเข้มข้นที่ติดกันจำนวน 1 mL ใส่ในจานเพาเชื้อ
4. เทอาหารเลี้ยงเชื้อ PDA ที่ปรับ pH ด้วยสารละลายน้ำกรดทาร์ทาริก 10% อุณหภูมิ 44-46°C ประมาณ 12-15 mL ใส่ในจานเพาเชื้อแล้วอุ่นจานไปมาให้กระจายทั่วจานเพาเชื้อ
5. นำไปบ่มในตู้อบอุณหภูมิ 35-37°C 3-5 วัน
6. นับจำนวนโคโลนีจากจานที่มีจำนวนโคโลนีอยู่ระหว่าง 25-250 โคโลนี คำนวณ cfu/g หรือ cfu/ml ของอาหาร เช่นเดียวกับวิธีการคำนวณเชื้อจุลินทรีย์ทั่วหมด ตามภาคผนวก ก-14

แบคทีเรียโคลิฟอร์ม (Coliform bacteria) และ *Escherichia coli* (E.coli) (อุปามาส, 2547)

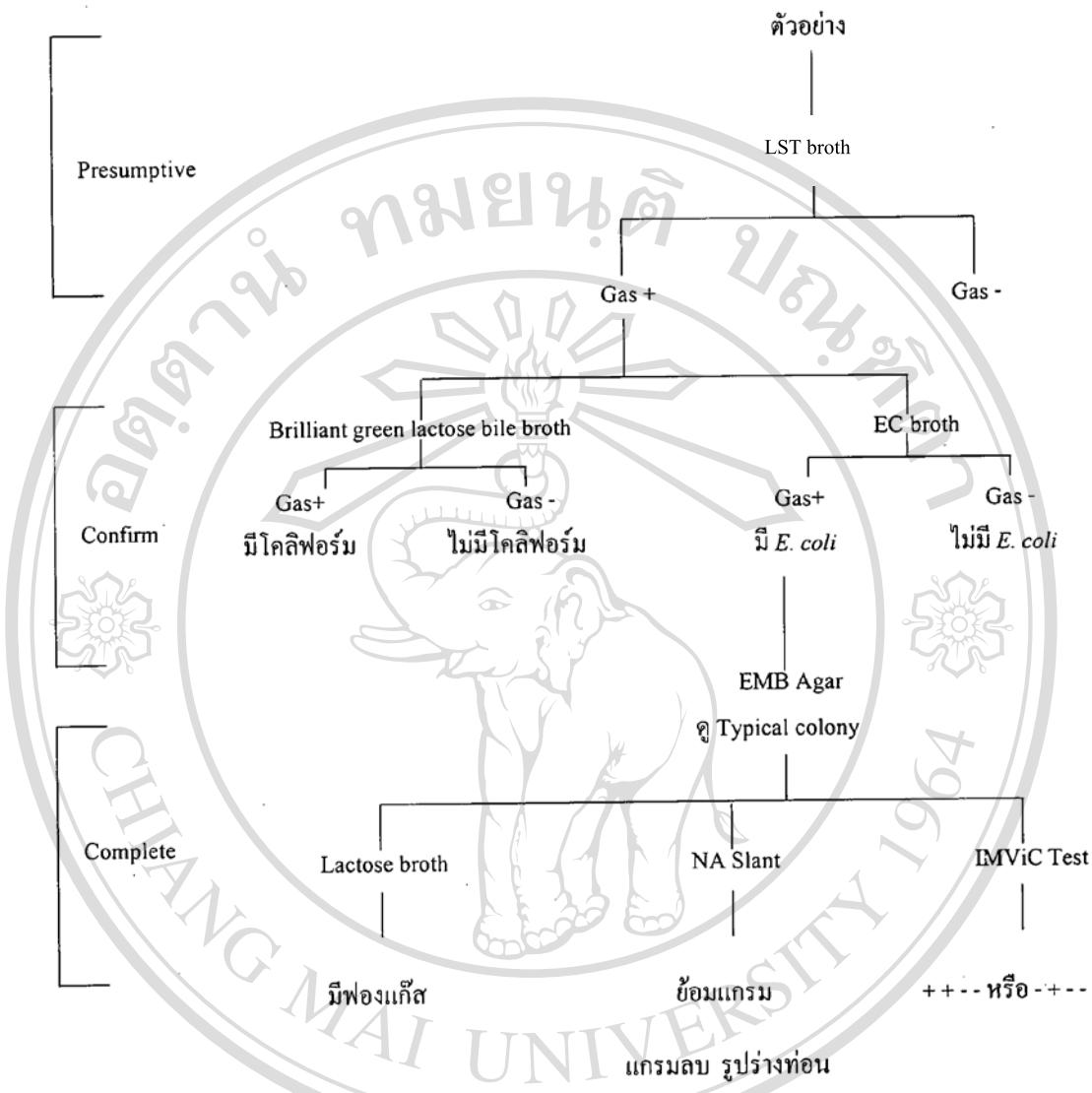
โคลิฟอร์ม เป็นแบคทีเรียใน Family Enterobacteriae ซึ่งมีคุณสมบัติทั่วไปดังนี้ เป็นแบคทีเรียแกรมลบ รูปร่างท่อน ไม่สร้างสปอร์ เคลื่อนที่ได้ เป็นแบคทีเรียกลุ่ม Facultative anaerobic สามารถหมักน้ำตาลแลกโตสได้กรด และเก๊ส สามารถรีดิวชันในเตρท์ไปเป็นไนโตรท์ได้ แบคทีเรียในกลุ่มนี้ ได้แก่ สกุล *Escherichia*, *Enterobacter*, *Klebsiella* และ *Citrobacter* แบคทีเรียในกลุ่มนี้ไวต่อความร้อน พบร่วมกับการใช้ความร้อนในระดับพاستเจอร์ไรซ์สามารถทำลายจุลินทรีย์กลุ่มนี้ได้ ซึ่งโดยปกติโคลิฟอร์มจะอาศัยในลำไส้ของมนุษย์ และสัตว์เลือดอุ่น ดังนั้นจึงตรวจพบมากในอุจจาระ แต่เมื่อแบคทีเรียในกลุ่มนี้บังตัวอาศัยตามลิ้นเวลาลืม เมื่อ *Enterobacter* และ *Citrobacter* อาศัยตามพื้นดิน ดังนั้นการตรวจพบโคลิฟอร์มในอาหารจึงสรุปว่าอาหารนั้นปนเปื้อนอุจจาระไม่ได้ แต่จะถือว่าแบคทีเรียในกลุ่มนี้เป็นดัชนีชี้สุขลักษณะความสะอาด (Food sanitation index) (สถาบันอาหารและศูนย์พันธุวิศวกรรมและเทคโนโลยีแห่งชาติ, 2545) ดังนั้นจึงต้องหาจุลินทรีย์ที่เป็นดัชนีบ่งชี้ว่าอาหารปนเปื้อนจากอุจจาระ และนั่นคือแบคทีเรีย Faecal coliform ในกรณีที่มีการตรวจพบโคลิฟอร์มเกินมาตรฐาน แสดงให้เห็นว่ากระบวนการให้ความร้อนในการผลิตยังไม่เพียงพอหรือมีการปนเปื้อนจากวัตถุอุดิบในปริมาณที่มาก อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตไม่สะอาดหรือกรรมวิธีการผลิตไม่ถูกต้อง รวมทั้งสุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับอาหารไม่ดีพอ

ฟิคัลโคลิฟอร์ม (Faecal coliform)

จุลินทรีย์ที่สำคัญในกลุ่ม Faecal coliform คือ *Escherichia coli* ซึ่งอาศัยอยู่ในลำไส้ของมนุษย์และสัตว์เลือดอุ่น ดังนั้นจะพบเชื้อนิดนึงมากในอุจจาระ จากการวิเคราะห์มาตรฐานที่ระบุใน Compendium of Methods for the Microbiology Examination of Foods พบว่าในทางปฏิบัติ ถ้าต้องการแยกแบคทีเรียกลุ่มฟิคัลโคลิฟอร์มออกจากนอนฟิคัลโคลิฟอร์ม (Non-faecal coliform) ถ้าในอาหารตัวอย่างอาหารทะเลทำได้โดยเพาะเลี้ยงในอาหารเลี้ยงเชื้อ EC Broth และบ่มที่อุณหภูมิ $44.5 \pm 0.2^{\circ}\text{C}$ ส่วนตัวอย่างอาหารประเภทอื่นๆ ให้เพาะเลี้ยงในอาหารเลี้ยงเชื้อ EC Broth และบ่มที่อุณหภูมิ $45.0 \pm 0.2^{\circ}\text{C}$ เนื่องจากที่อุณหภูมนี้แบคทีเรียฟิคัลโคลิฟอร์มเท่านั้นที่สามารถเจริญได้ แต่แบคทีเรียนอนฟิคัลโคลิฟอร์มไม่สามารถเจริญได้ (APHA, 2001) นอกจากนี้ยังอาศัยทางชีวเคมีบางชนิดที่สามารถแยกฟิคัลโคลิฟอร์มออกจากแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์ม คือ การทดสอบ IMVic test (Indole test, Methyl red-Vogesproskauer : MR-VP test, Citrate utilization) ซึ่ง *E.coli* จะให้ผลการทดสอบเป็น +- หรือ --

ในการนับการตรวจวิเคราะห์อาหาร ถ้าพบฟิคัลโคลิฟอร์มเกินมาตรฐานแสดงว่าอาหารถูกปนเปื้อนจากอุจจาระของมนุษย์ และสัตว์เลือดอุ่น (Faecal contamination) แสดงว่าผู้เกี่ยวข้องกับอาหารมีสุขลักษณะส่วนบุคคลไม่ดี โดยภายในหลังเข้าห้องน้ำล้างมือไม่สะอาดแล้วขึ้นต้องอาหารหรือวัตถุคุณภาพน้ำดื่ม ภาชนะเกิดการปนเปื้อนมาจากเชื้อกลุ่มนี้ จึงนิยมใช้จุลินทรีย์กลุ่มนี้เป็นตัวบ่งชี้ว่าอาหารปนเปื้อนด้วยอุจจาระหรือไม่

การตรวจหาเชื้อบนแบบที่เรียกว่าโคลิฟอร์ม และ *E.coli* ที่นิยม คือ วิธีเอ็มพีเอ็น (Most Probable Number; MPN) การตรวจหาด้วยวิธีนี้เป็นการคำนวณทางสถิติหาค่าความน่าจะเป็นที่มีโอกาสเกิดขึ้นมากที่สุด เมื่ออ่านผลบวกจากหลอดอาหารเลี้ยงเชื้อ ไม่ได้เป็นการนับจุลินทรีย์โดยตรง เหมือนกับวิธี Total plate count หรือการนับจุลินทรีย์โดยการใช้กล้องจุลทรรศน์ ซึ่งการตรวจวิเคราะห์จะมี 3 ขั้นตอน ดังรูปที่ ก-2

รูปที่ ก-3 การตรวจนับโคลิฟอร์มและฟีคัลโคลิฟอร์มโดยวิธี MPN

ที่มา : AOAC, 1998

ก-16. การวิเคราะห์แบบที่เรียกโคลิฟอร์ม โดยวิธี Most Probable Number (MPN) (BAM, 2002)

- ชั้งตัวอย่างนมผึ้งทึบแบบเหลวและผง 1 g เติม butterfield's phosphate-buffered dilution water (BPB) 9 mL ตัวอย่างที่ได้จะมีความเจือจาง 10^{-1}
- ทำเจือจางตัวอย่างโดยปีเปตวนผึ้งจากข้อ 1 จำนวน 1 mL ใส่ในอาหาร lauryl tryptose broth (LST) การเจือจางละ 3 หลอดๆ ปริมาณ 9 mL และทำการเจือจาง (dilution) ต่อจนได้ระดับความเข้มข้นที่เหมาะสม
- นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 35-37°C เป็นเวลา 48 ชั่วโมง

4. นำหลอดที่มีฟองแก๊สในหลอดดักแก๊ส และอาหารญี่น้ำทำการทดสอบการยืนยันผลหาแบคทีเรียโคลิฟอร์มโดยถ่ายเชื้อ 1 loop จากหลอด LST ที่มีแก๊ஸลงในอาหาร brilliant green lactose bile (BGLB) broth 2%

5. ตรวจสอบหลอดที่มีแก๊สในหลอดดักแก๊สของอาหาร BGLB แสดงว่าหลอดนั้นตรวจพบแบคทีเรียโคลิฟอร์ม นับจำนวนหลอดของแต่ละความเข้มข้นที่ตรวจพบแบคทีเรียโคลิฟอร์มจากนั้นไปเทียบกับตาราง MPN

ตาราง ก-1 การอ่าน Most Probable Number (MPN)

Positive tube			MPN/g	Confidence limit		Positive tube			MPN/g	Confidence limit	
0.01	0.01	0.01		Low	High	0.10	0.01	0.001		Low	High
0	0	0	<3.0	-	9.5	2	2	0	21	4.5	42
0	0	1	3.0	0.15	9.6	2	2	1	28	8.7	94
0	1	0	3.0	0.15	11	2	2	2	35	8.7	94
0	1	1	6.1	1.2	18	2	3	0	29	8.7	94
0	2	0	6.2	1.2	18	2	3	1	36	8.7	94
0	3	0	9.4	3.6	38	3	0	0	23	4.6	94
1	0	0	3.6	0.17	18	3	0	1	38	8.7	110
1	0	1	7.2	1.3	18	3	0	2	64	17	180
1	0	2	11	3.6	38	3	1	0	43	9	180
1	1	0	7.4	1.3	20	3	1	1	75	17	200
1	1	1	11	3.6	38	3	1	2	120	37	420
1	2	0	11	3.6	42	3	1	3	160	40	420
1	2	1	15	4.5	42	3	2	0	93	18	420
1	3	0	16	4.5	42	3	2	1	150	37	420
2	0	0	9.2	1.4	38	3	2	2	210	40	430
2	0	1	14	3.6	42	3	2	3	290	90	1000
2	0	2	20	4.5	42	3	3	0	240	42	1000
2	1	0	15	3.7	42	3	3	1	460	90	2000
2	1	1	20	4.5	42	3	3	2	1100	180	4100
2	1	2	27	8.7	94	3	3	3	>1100	420	-

ตาราง ก-2 ค่า a_w ของสารละลายน้ำที่แตกต่างกันที่อุณหภูมิ 25°C

สารละลายน้ำที่อิ่มตัว	a_w
P_2O_5	0.06-0.08
LiCl	0.11-0.15
CH_3COOK	0.20-0.23
$\text{MgCl}_2 \cdot 6 \text{H}_2\text{O}$	0.33
K_2CO_3	0.44
$\text{Mg}(\text{NO}_3)_2 \cdot 6 \text{H}_2\text{O}$	0.52-0.55
NaCl	0.75
CdCl_2	0.82
K_2CrO_4	0.88
KNO_3	0.93-0.94
K_2SO_4	0.97

ที่มา : Barbosa-Cánovas and Vega-Mercado (1996)

อิชสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ ๗-๑ ค่า Pearson's correlation ของสมบัติทางกายภาพและเครื่องมือผู้รุกรานต์กับนิ้มนวล

สมบัติของ นิ้มนวลผู้รุกรานต์กับนิ้มนวล	ผลบังคับของผู้รุกรานต์กับนิ้มนวล					
	ค่าสี			a_w	ความชื้น (%)	ความสามารถในการระบาย (%)
	L*	a*	b*			
ระยะเวลาในการทำแห้ง	0.159	-0.287	0.022	-0.143	-0.812**	-0.563**
ปริมาณมวลตัวตัดกับตัวริน	0.929**	0.469*	-0.975*	-0.939	-0.400*	-0.796**
หมายเหตุ : ๑.) ** ปัจจุบันสัมพัทธ์มีอย่างน้อย ๕ กัญชาต์สถิติ ($p\leq 0.01$)						
๒.) * ปัจจุบันสัมพัทธ์มีอย่างน้อย ๓ กัญชาต์สถิติ ($p\leq 0.05$)						

เดือนที่	ผลบังคับทางกายภาพ ทางเคมี และทางชลทรัพยากรามของผู้รุกรานต์ที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง ณ หน่วยระยะเวลา ๔ เดือน					
	ค่าสี			a_w	ความชื้น (%)	ความสามารถในการระบาย (%)
	L	a*	b*			
1	91.82 ^a ±0.06	-3.88 ^a ±0.10	23.98 ^a ±0.05	0.20 ^a ±0.01	3.22 ^a ±0.17	89.38 ^a ±1.35
2	90.51 ^b ±0.07	-3.47 ^b ±0.08	24.39 ^b ±0.03	0.22 ^b ±0.01	3.53 ^b ±0.09	85.76 ^a ±1.14
3	89.86 ^c ±0.06	-3.35 ^b ±0.10	26.79 ^c ±0.14	0.24 ^c ±0.00	3.73 ^c ±0.02	87.12 ^b ±0.45
4	88.10 ^d ±0.19	-3.12 ^c ±0.06	27.99 ^d ±0.12	0.24 ^c ±0.00	3.92 ^d ±0.05	89.74 ^c ±0.95

เดือนที่	ผลบังคับทางกายภาพ ทางเคมี และทางชลทรัพยากรามของผู้รุกรานต์ที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง ณ หน่วยระยะเวลา ๔ เดือน					
	ค่าสี			a_w	ความชื้น (%)	ความสามารถในการระบาย (%)
	L	a*	b*			
1	91.82 ^a ±0.06	-3.88 ^a ±0.10	23.98 ^a ±0.05	0.20 ^a ±0.01	3.22 ^a ±0.17	89.38 ^a ±1.35
2	90.51 ^b ±0.07	-3.47 ^b ±0.08	24.39 ^b ±0.03	0.22 ^b ±0.01	3.53 ^b ±0.09	85.76 ^a ±1.14
3	89.86 ^c ±0.06	-3.35 ^b ±0.10	26.79 ^c ±0.14	0.24 ^c ±0.00	3.73 ^c ±0.02	87.12 ^b ±0.45
4	88.10 ^d ±0.19	-3.12 ^c ±0.06	27.99 ^d ±0.12	0.24 ^c ±0.00	3.92 ^d ±0.05	89.74 ^c ±0.95

หมายเหตุ : ปริมาณที่ยับค่าเฉลี่ยตามแนวโน้มในแต่ละกลุ่มปัจจัย อักษรตัวกันมีความแตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติ ($p\leq 0.05$)

ตารางที่ ๖-๓ คะแนนการยอมรับทางประสาทสัมผัสของผู้บริโภค ที่มีต่อชนิดยาปฏิชีวนะต่างกัน ที่เก็บรักษาที่อุณหภูมิห้อง เป็นระยะเวลา 4 ต่อ 1 ม.

คะแนนการยอมรับทางประสาทสัมผัส				
เดือนที่	ถุงยูบีปรับภูมิอากาศ	ถุง ns	ถุงนานินิตา ns	รังษีต้า ns
1	7.50±0.76	7.80±0.62	7.20±0.77	6.80±1.06
2	7.45±0.69	7.80±0.61	7.05±1.00	6.60±0.82
3	7.75±0.44	7.70±0.47	7.05±0.60	6.75±0.79
4	7.65±0.67	7.65±0.59	6.90±0.55	6.45±0.89

หมายเหตุ : ns หมายความว่า ค่าของตัวอย่างไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ($p>0.05$)

อิชสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ ค.1 ลักษณะของน้ำผึ้งสด

(ก)

(ข)

รูปที่ ค-2 ชุดอุปกรณ์ (ก) และเครื่องมือวิเคราะห์โปรตีน (ข)

(ก)

(ข)

รูปที่ ค-3 ลักษณะการเตรียมตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์โปรตีน

แคปซูลดีบุก (ก) และฟอลลียดีบุก (ข) สำหรับใส่ตัวอย่างเหลว และผง ตามลำดับ

(ก)

(ข)

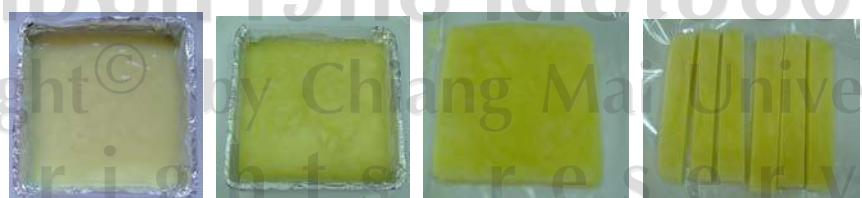
รูปที่ ค-4 วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตนมผงปูนแต่งกลิ่นรส ผลึกน้ำผึ้ง (ก) และพ่วงวนิลลา (ข)

(ก)

(ข)

รูปที่ ค-5 ชุดอุปกรณ์ (ก) เครื่องทำแห้งแบบแช่เยือกแข็ง (Freeze dryer) (ข)

(ก)

(ข)

(ค)

(ง)

รูปที่ ค-6 การเตรียมตัวอย่างในการทำแห้งแบบแช่เยือกแข็งของนมผง
นมผงสดก้อนแช่แข็ง (ก) นมผงสดแช่แข็ง (ข-ค) นมผงสดแช่แข็งที่ตัดเป็นแท่ง (ง)

(ก) (ข)

รูปที่ ค-7 การทำแห้งแบบแซ่บเยื่อแกงน้ำผึ้งสด
ลักษณะน้ำผึ้งที่เริ่มต้นการทำแห้ง (ก) ลักษณะน้ำผึ้งที่ผ่านการทำแห้ง 24 ชั่วโมง (ข)

รูปที่ ค-8 ลักษณะน้ำผึ้งที่ผ่านการทำแห้งเป็นเวลา 72 ชั่วโมง

(ก) (ข)

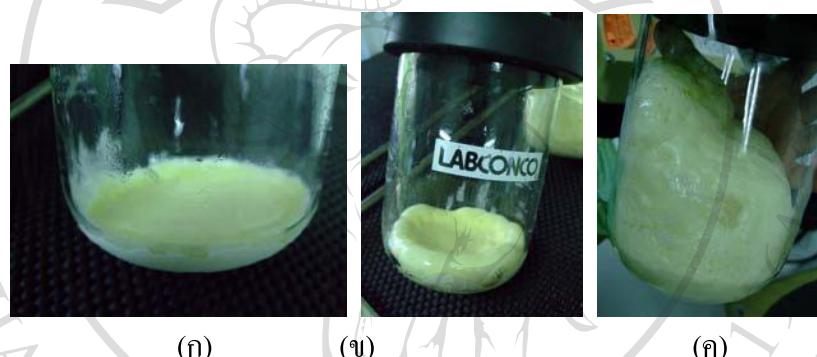
รูปที่ ค-9 การเตรียมตัวอย่างน้ำผึ้งปูรุ้งแต่งกลิ่นรสในการทำแห้งแบบแซ่บเยื่อแกง
น้ำผึ้งปูรุ้งแต่งกลิ่นรสที่ผสมมอลโตเดกซ์ตรินลักษณะเหลว (ก) น้ำผึ้งปูรุ้งแต่งกลิ่นรสที่แซ่บ夷 (ข)

จัดทำโดย ศ.ดร. นพดล ธรรมรงค์สกุล
ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ประเทศไทย 50100
โทรศัพท์: 053-524200 โทรสาร: 053-524200
อีเมล: naphon@cmu.ac.th

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

รูปที่ ค-10 การทำแห้งแบบแข็งเยื่อกันแข็งนมผึ้งปูรุ่งแต่งกลิ่นรส

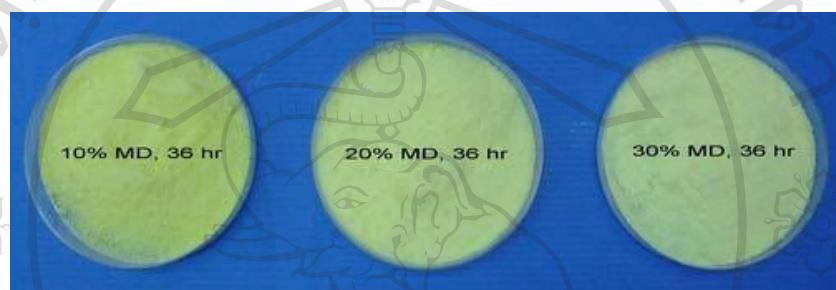
รูปที่ ค-11 ลักษณะของนมผึ้งปูรุ่งแต่งกลิ่นรส เริ่มต้นการทำแห้งแบบแข็งเยื่อกันแข็ง (ก)
ทำแห้งผ่านไป 5 นาที (ข) ผ่านไป 24 ชั่วโมง (ค)

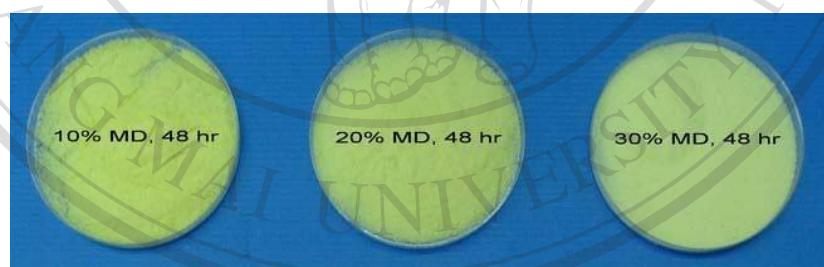
รูปที่ ค-12 ลักษณะของนมผึ้งปูรุ่งแต่งกลิ่นรสที่ใส่ตัวอย่างมากเกินไป (>80 g)

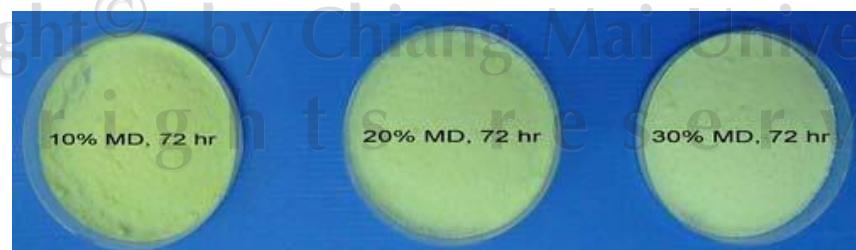
รูปที่ ค-13 ลักษณะนमผึ้งปูรุ่งแต่งกลิ่นรสที่ผ่านการทำแห้งแบบแห่เยือกแข็ง

รูปที่ ค-14 ลักษณะของน้ำผึ้งปูรุ่งแต่งกลิ่นรสที่ผ่านการทำแห้งเป็นเวลา 36 ชั่วโมง

รูปที่ ค-15 ลักษณะของน้ำผึ้งปูรุ่งแต่งกลิ่นรสที่ผ่านการทำแห้งเป็นเวลา 48 ชั่วโมง

รูปที่ ค-16 ลักษณะของน้ำผึ้งปูรุ่งแต่งกลิ่นรสที่ผ่านการทำแห้งเป็นเวลา 72 ชั่วโมง

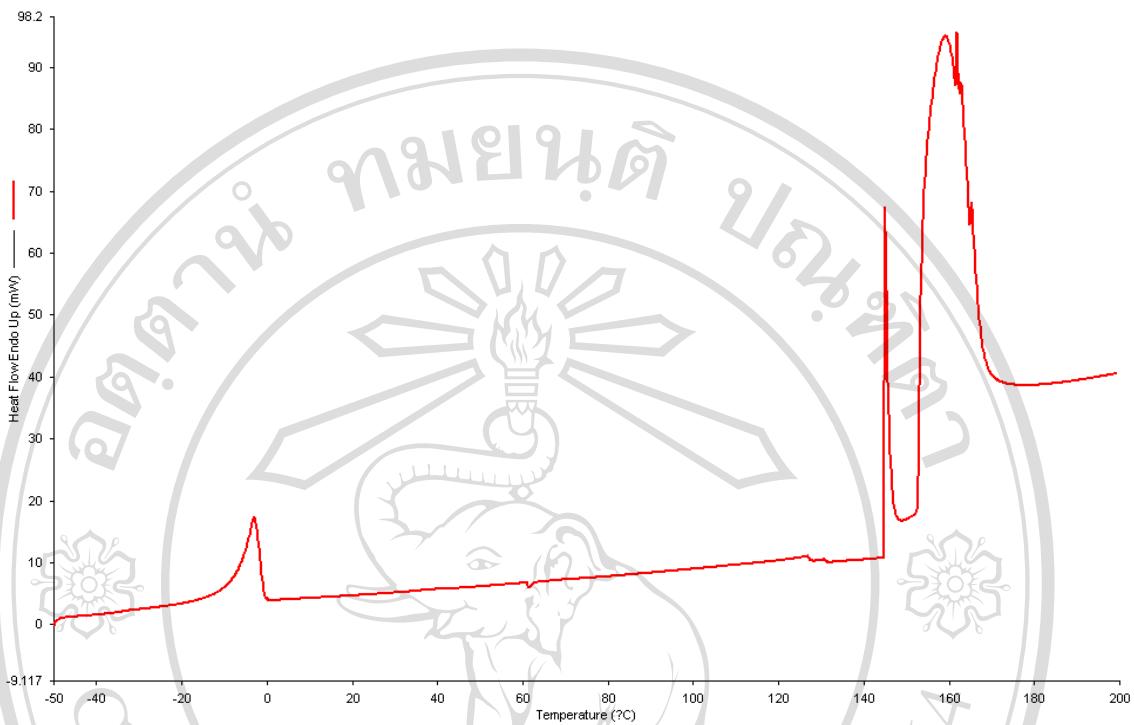
รูปที่ ค-17 การวิเคราะห์ความสามารถในการ ไอลของน้ำมันผิงผงปูรุ่งแต่งกลิ่นรส

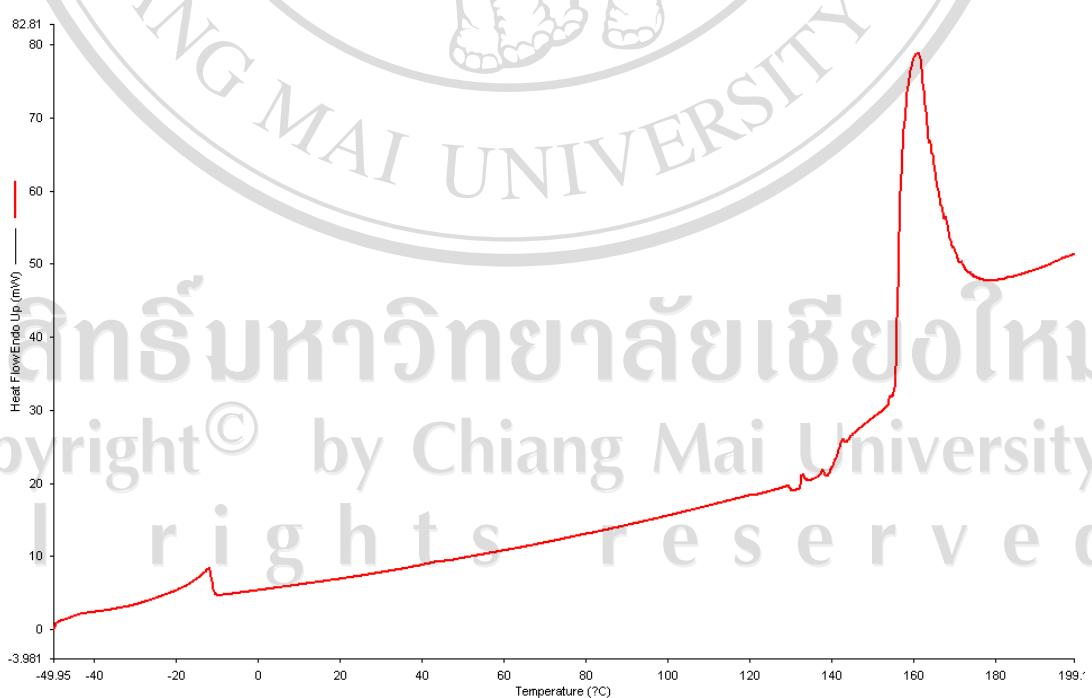
รูปที่ ค-18 ลักษณะน้ำมันผิงผงปูรุ่งแต่งกลิ่นรส

รูปที่ ค-19 เครื่อง Gas Chromatography - Mass Spectrometry (GC-MS)

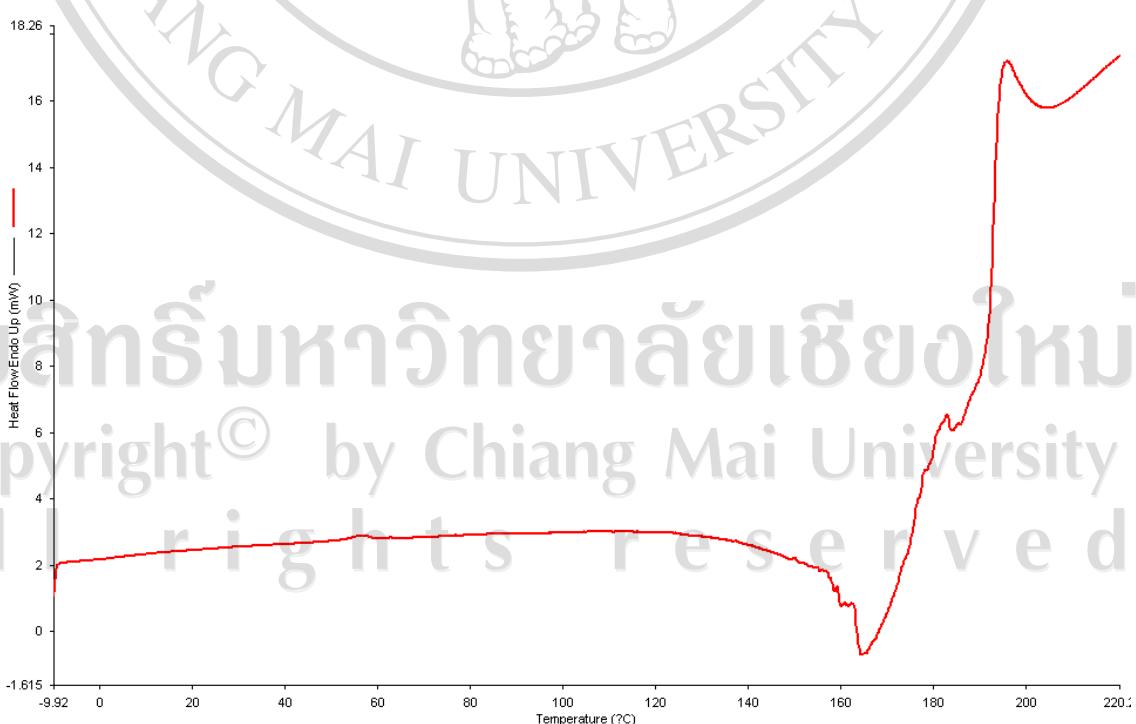
รูปที่ ค-20 DSC thermogram ของน้ำผึ้งสด

รูปที่ ค-21 DSC thermogram ของน้ำผึ้งปูรุ่งแต่งกลิ่นรส

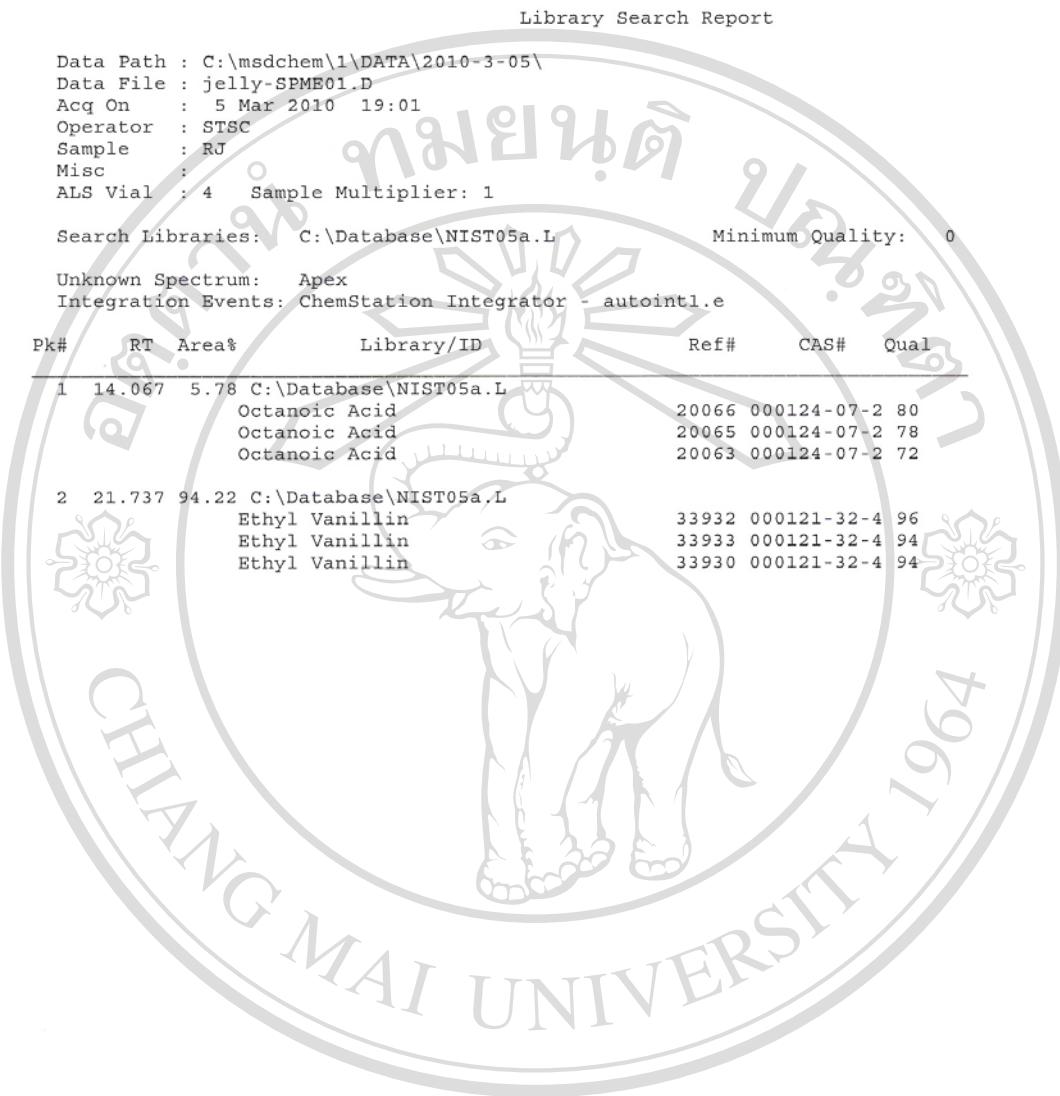

รูปที่ ค-22 DSC thermogram ของน้ำผึ้ง

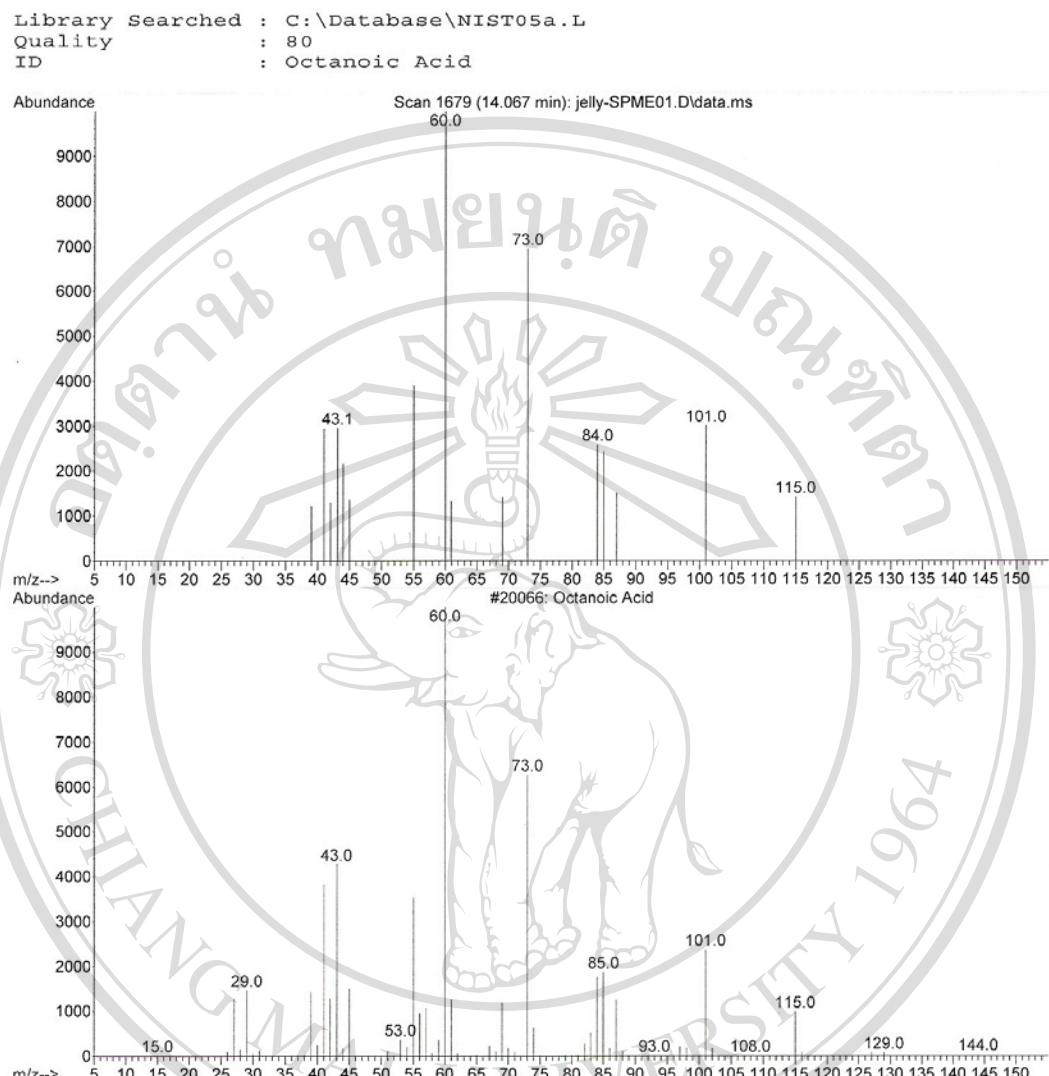
รูปที่ ค-23 DSC thermogram ของน้ำผึ้งปูรุสแต่งกลิ่นรส

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

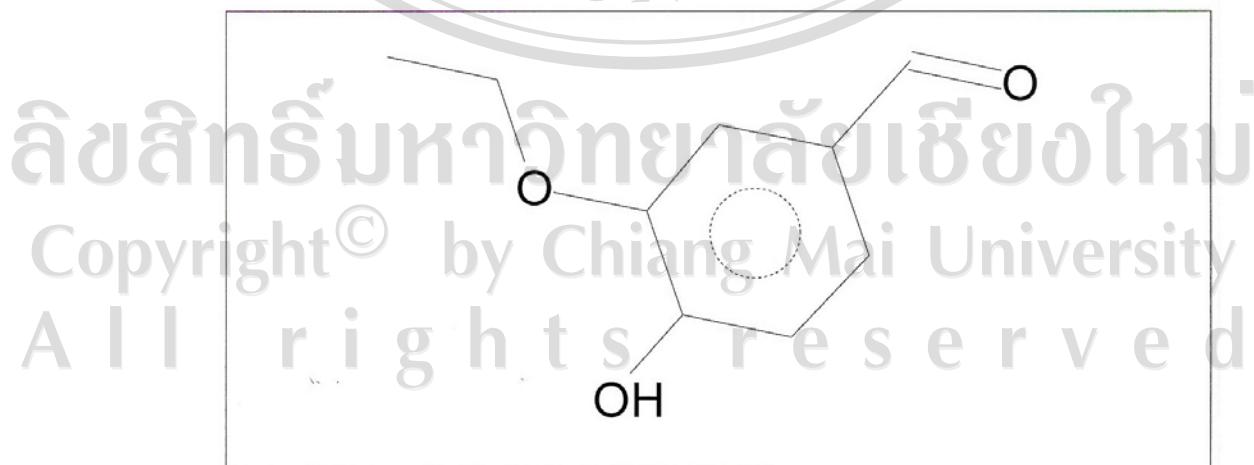
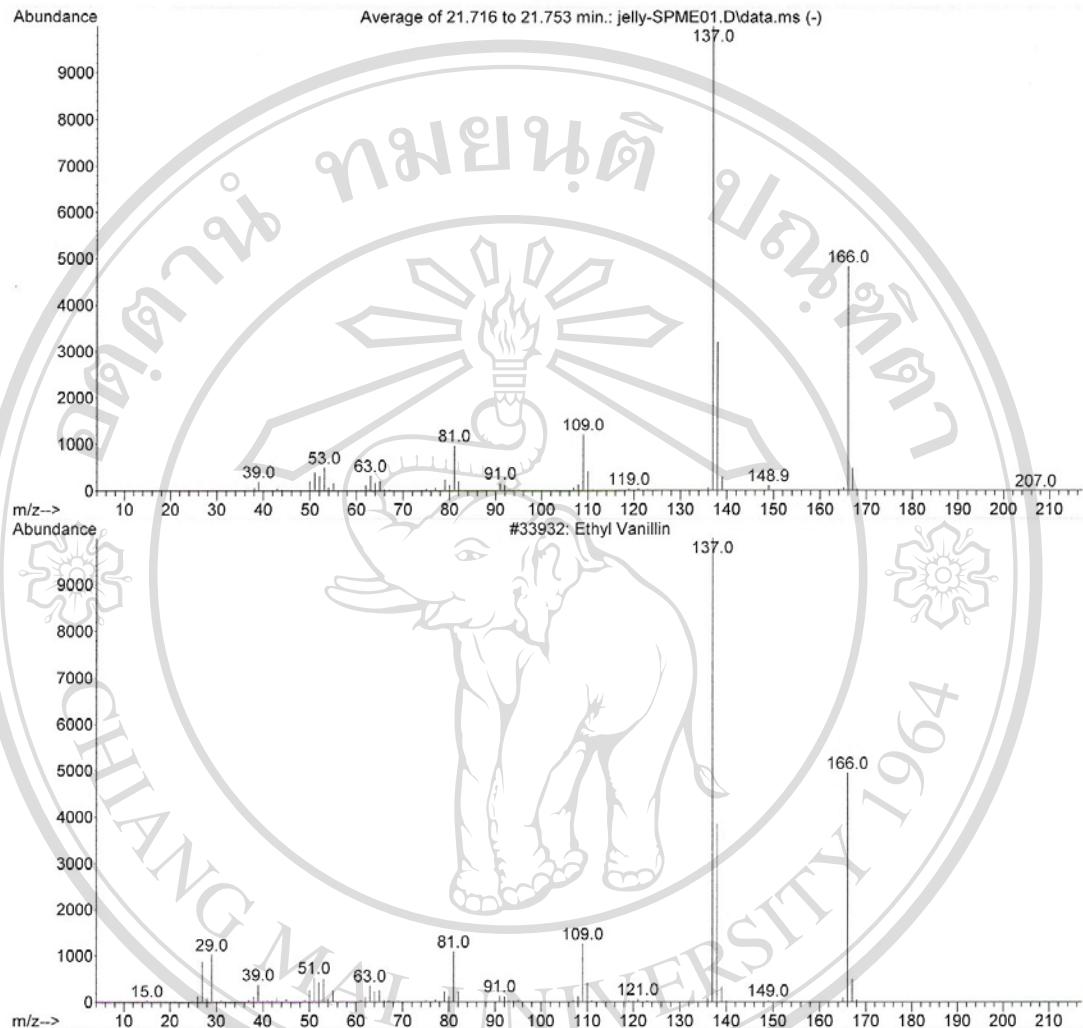
จิฬิสรัตนมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright[©] by Chiang Mai University
 All rights reserved

รูปที่ ค-24 ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์โคมาราโトイแกรมของสารประกอบเหย়ংজায়ที่ให้กลิ่นรสที่ได้
 จากการวิเคราะห์ด้วย HS-SPME, GC-MS ในนมผึ้งปูรงแต่งกลิ่นรส

รูปที่ ค-25 โปรแกรมตอแกรมของ octanoic acid ที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วย HS-SPME, GC-MS
 ในนมผึ้งปูรงแต่งกลิ่นรส

Library Searched : C:\Database\NIST05a.L
 Quality : 96
 ID : Ethyl Vanillin

รูปที่ ค-26 โคมาร์โตแกรมของ ethyl vanillin ที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วย HS-SPME, GC-MS
 ในนมผึ้งปรงแต่งกลิ่นรส

Library Search Report

Data Path : C:\msdchem\1\DATA\2010-3-09\
 Data File : pure jelly powder-SPME01.D
 Acq On : 9 Mar 2010 13:22
 Operator : STSC
 Sample : pure jelly powder
 Misc :
 ALS Vial : 6 Sample Multiplier: 1

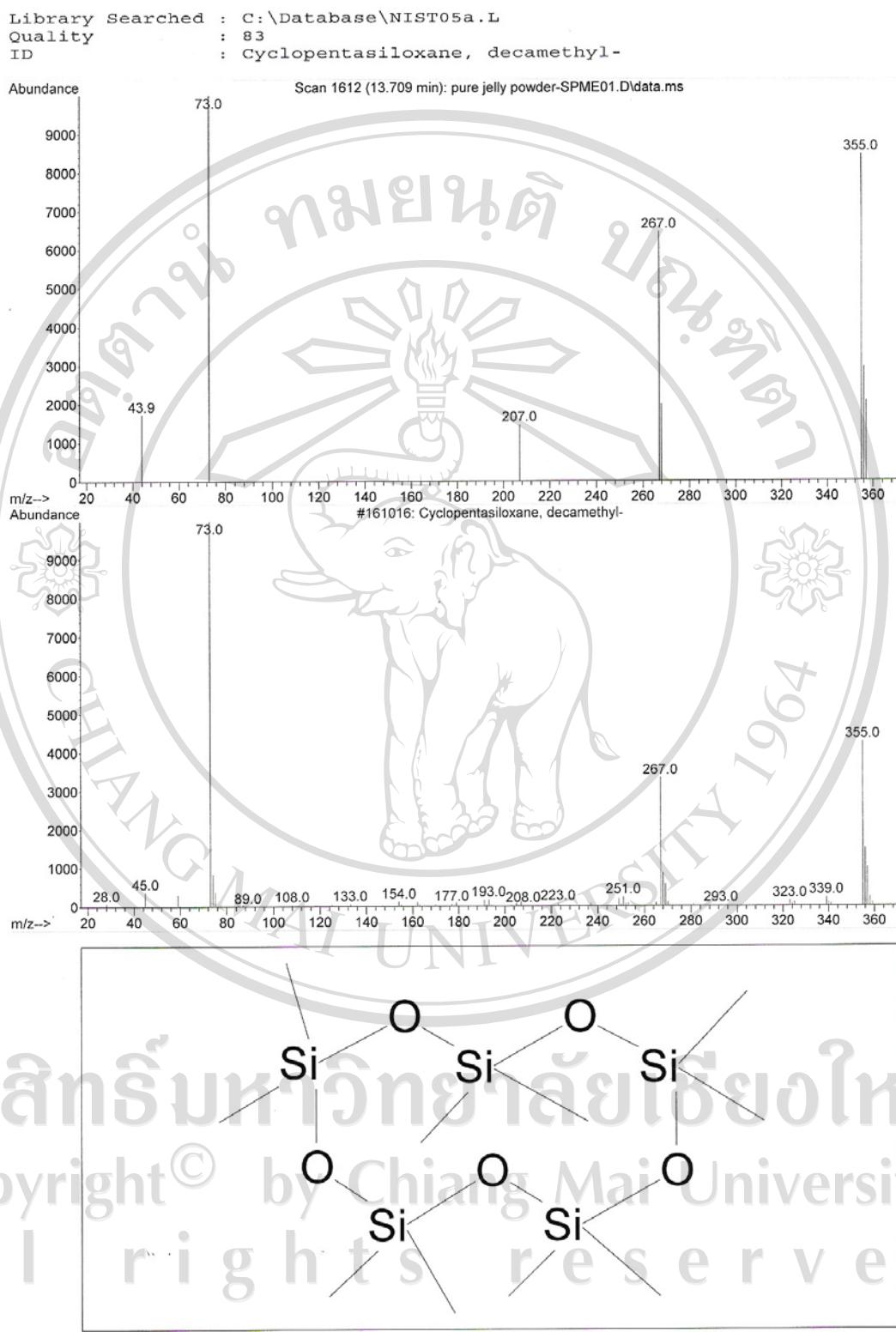
Search Libraries: C:\Database\NIST05a.L Minimum Quality: 0

Unknown Spectrum: Apex
 Integration Events: ChemStation Integrator - autoint1.e

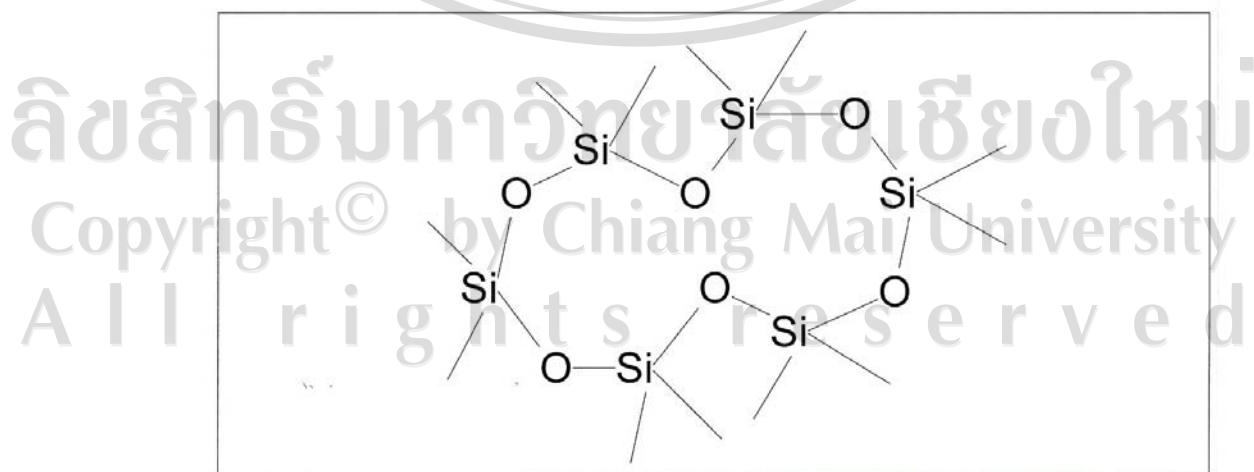
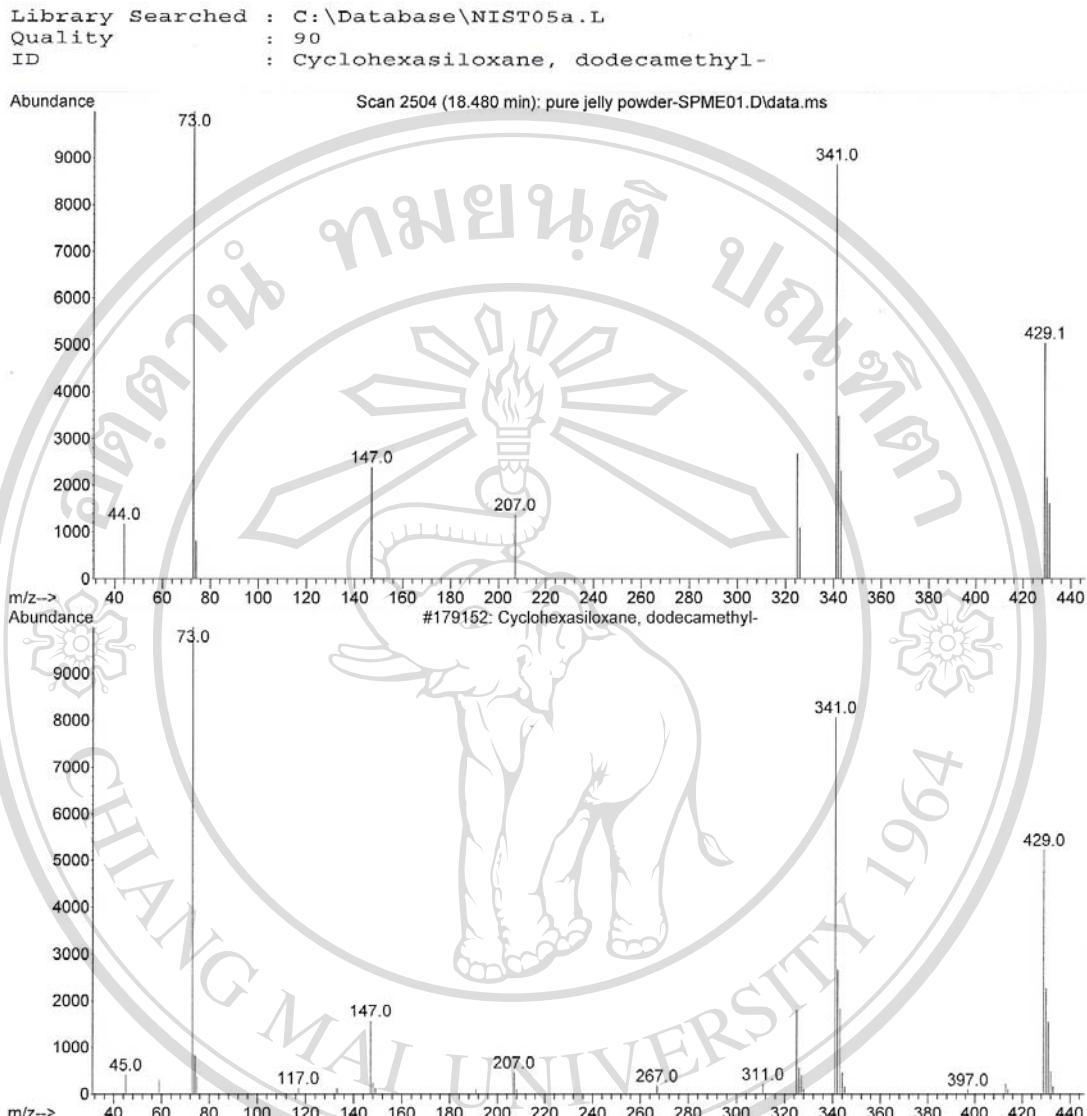
Pk#	RT	Area%	Library/ID	Ref#	CAS#	Qual
1	13.698	28.29	C:\Database\NIST05a.L			
			Cyclopentasiloxane, decamethyl-	161016	000541-02-6	83
			Cyclopentasiloxane, decamethyl-	161017	000541-02-6	78
			Cyclopentasiloxane, decamethyl-	161015	000541-02-6	74
2	18.474	37.90	C:\Database\NIST05a.L			
			Cyclohexasiloxane, dodecamethyl-	179152	000540-97-6	90
			Cyclohexasiloxane, dodecamethyl-	179153	000540-97-6	83
			Cyclohexasiloxane, dodecamethyl-	179151	000540-97-6	83
3	22.791	13.79	C:\Database\NIST05a.L			
			Silanamine, N-[2,6-dimethyl-4-[(tr	112442	072088-09-6	38
			imethylsilyl)oxy]phenyl]-1,1,1-tri			
			methyl-			
			2-Benzo[1,3]dioxol-5-yl-8-methoxy-	140587	1000275-63-1	37
			3-nitro-2H-chromene			
			5-(p-Aminophenyl)-4-(O-tolyl)-2-th	112547	1000242-18-7	25
			iazolamine			
4	25.839	20.02	C:\Database\NIST05a.L			
			Benzoic acid, 2,4-bis[(trimethylsi	161135	010586-16-0	33
			lyl)oxy]-, trimethylsilyl ester			
			Benzoic acid, 2,6-bis[(trimethylsi	161136	003782-85-2	28
			lyl)oxy]-, trimethylsilyl ester			
			Terbutaline, N-trifluoroacetyl-o,o	186415	325836-92-8	9
			,o-tris(trimethylsilyl)deriv			

จิรศิริมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

รูปที่ ค-27 ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์โคมາโดยแกรมของสารประกอบระเหยง่ายที่ให้กลิ่นรถที่ได้
 จากการวิเคราะห์ด้วย HS-SPME, GC-MS ในnmผึ้งพง

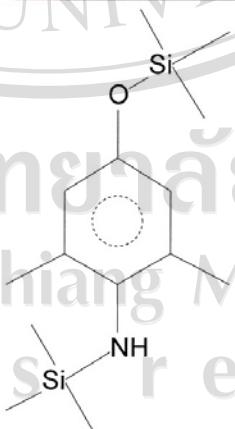
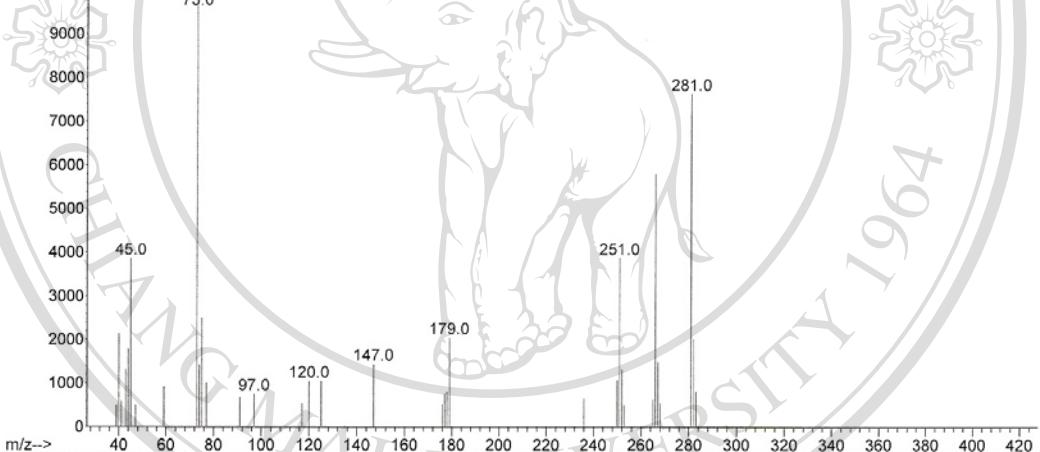
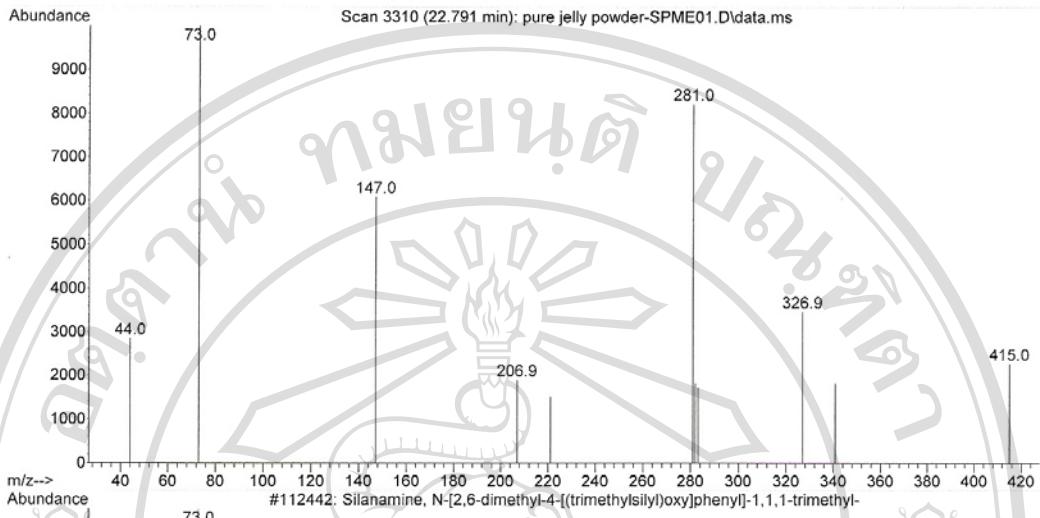

รูปที่ ค-28 โครมაโทแกรมของ cyclopentasiloxane, decamethyl ที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วย HS-SPME, GC-MS ในnm พื้งผัง

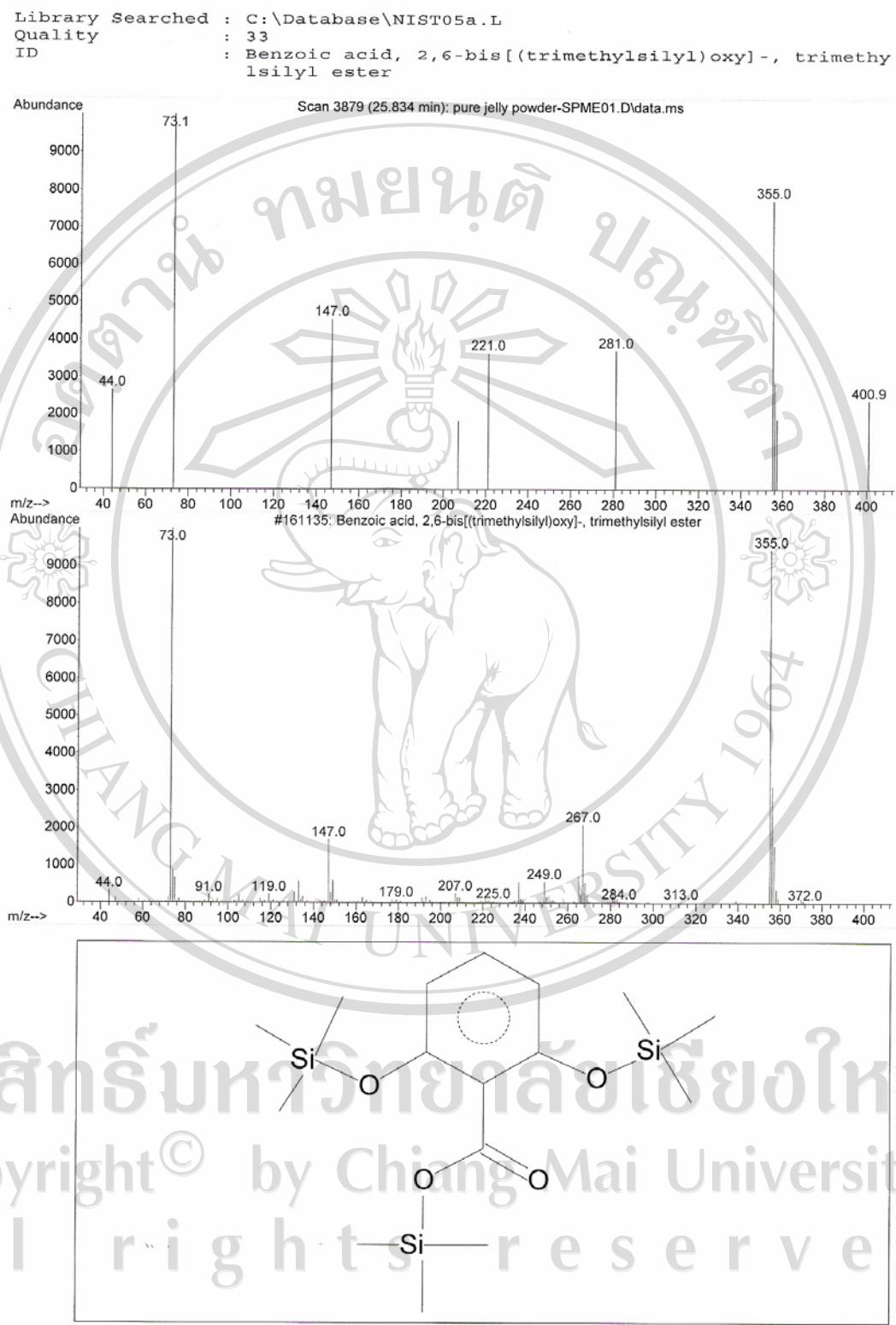
รูปที่ ค-29 โครงสร้างเคมีของ cyclopentasiloxane, dodecamethyl ที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วย HS-SPME, GC-MS ในนั้นผึ้งผง

Library Searched : C:\Database\NIST05a.L
 Quality : 38
 ID : Silanamine, N-[2,6-dimethyl-4-[(trimethylsilyl)oxy]phenyl]-1,1,1-trimethyl-

âixsitrin nhaivitay cheyotin
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

รูปที่ ค-30 โกรมาໂຕແກຣມຂອງ silanamine, N-[2, 6-dimethyl-4-[(trimethylsilyl)oxy]phenyl]-1,1,1-trimethyl ທີ່ໄດ້ຈາກການວິເຄາະໜ້າວ່າ HS-SPME, GC-MS ໃນນມື້ງພງ

รูปที่ ค-31 โปรแกรมแอกเซนของ benzoic acid, 2, 6-bis(trimethylsiloxy)-, trimethylsilyl ester
 ที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วย HS-SPME, GC-MS ในnmผึ้งผง

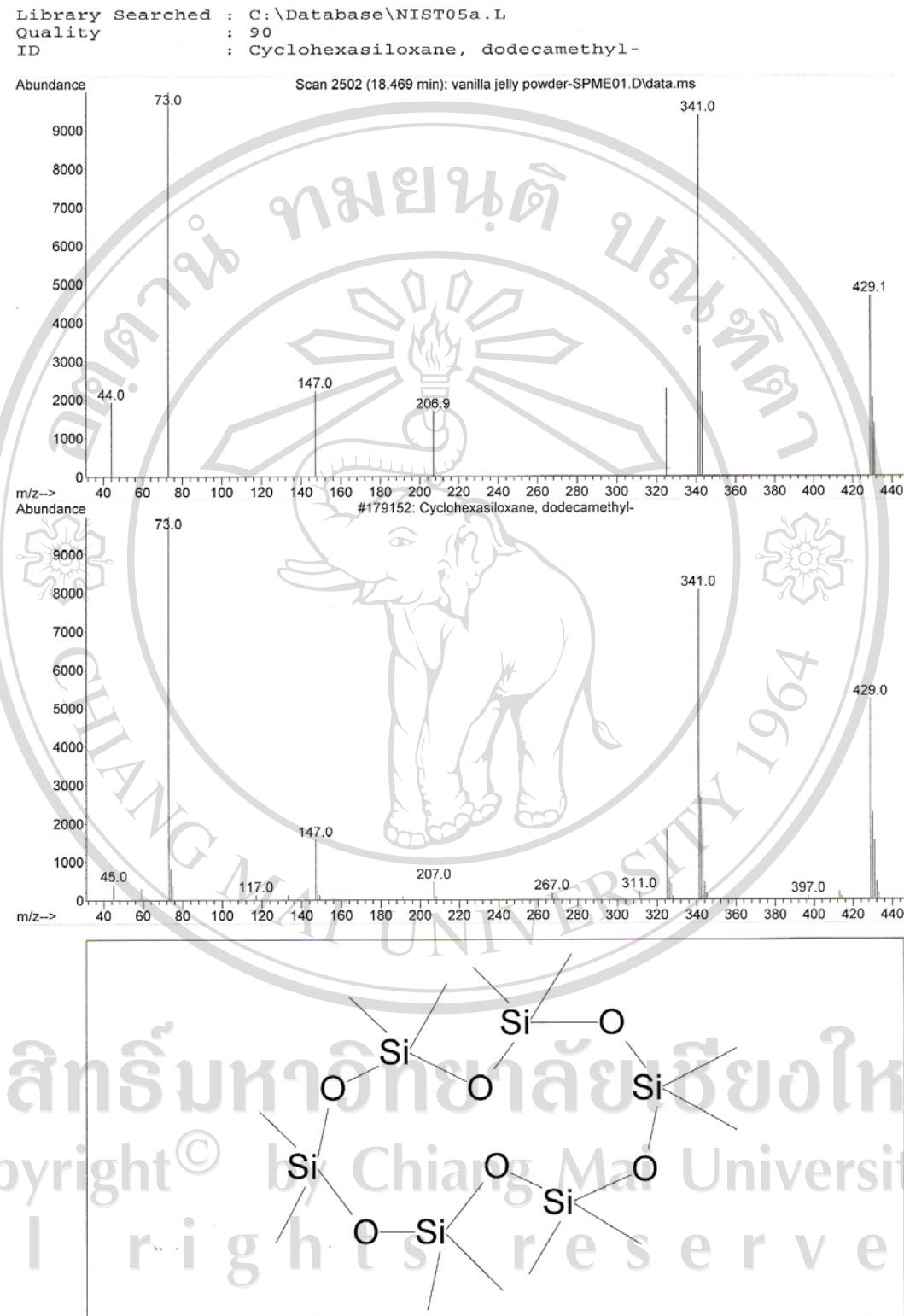
Library Search Report

Data Path : C:\msdchem\1\DATA\2010-3-09\
 Data File : vanilla jelly powder-SPME01.D
 Acq On : 9 Mar 2010 14:11
 Operator : STSC
 Sample : vanilla jelly powder
 Misc :
 ALS Vial : 7 Sample Multiplier: 1
 Search Libraries: C:\Database\NIST05a.L Minimum Quality: 0
 Unknown Spectrum: Apex
 Integration Events: RTE Integrator - jelly.p

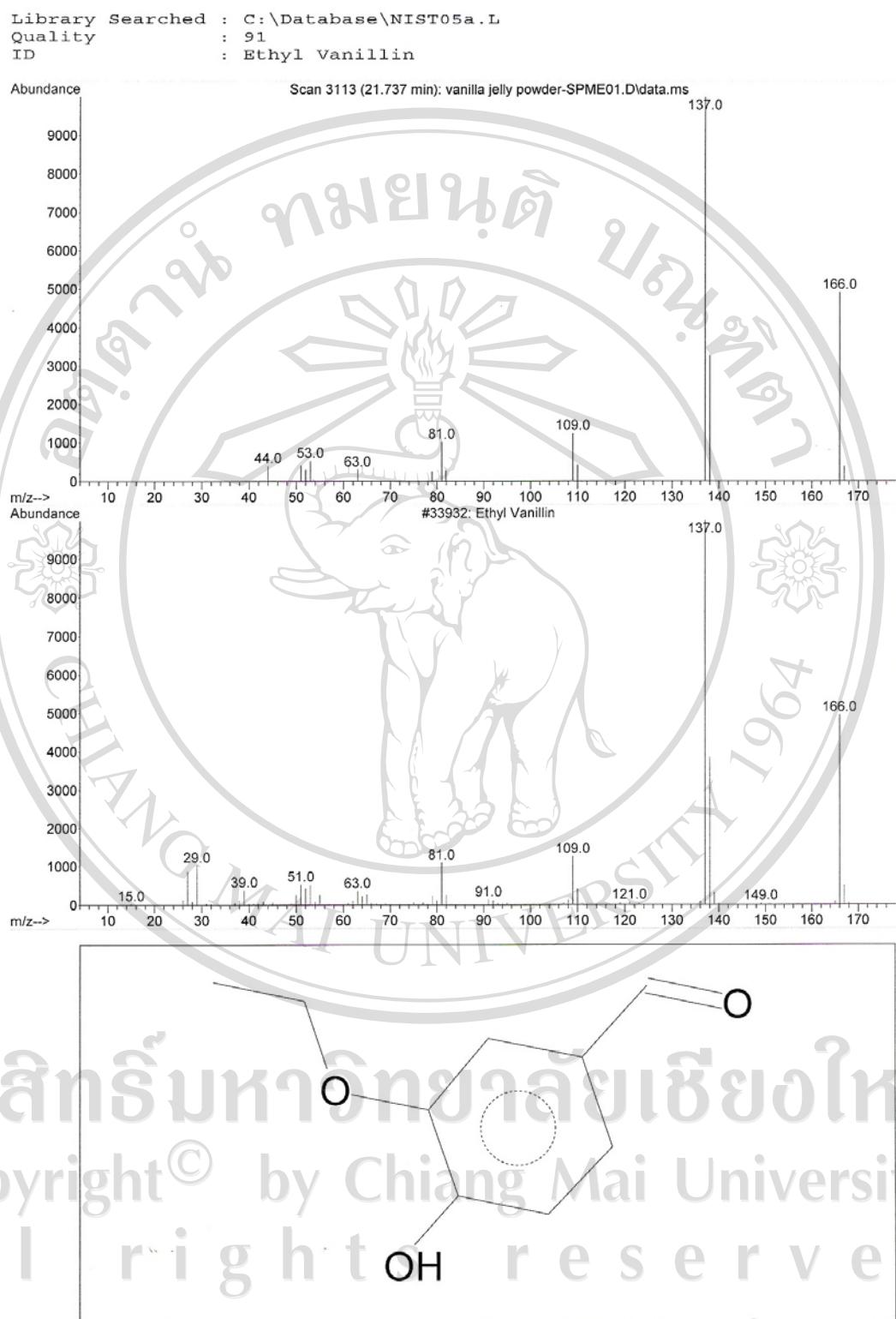
Pk#	RT	Area%	Library/ID	Ref#	CAS#	Qual
1	13.704	8.40	C:\Database\NIST05a.L			
			No matches found			
2	18.469	13.55	C:\Database\NIST05a.L			
			Cyclohexasiloxane, dodecamethyl-	179152	000540-97-6	90
			Cyclohexasiloxane, dodecamethyl-	179153	000540-97-6	83
			Octasiloxane, 1,1,3,3,5,5,7,7,9,9,	187862	019095-24-0	74
			11,11,13,13,15,15-hexadecamethyl-			
3	21.732	51.07	C:\Database\NIST05a.L			
			Ethyl Vanillin	33932	000121-32-4	91
			Benzaldehyde, 4-ethoxy-3-hydroxy-	34003	002539-53-9	90
			Ethyl Vanillin	33931	000121-32-4	90
4	22.791	11.29	C:\Database\NIST05a.L			
			Pentasiloxane, dodecamethyl-	166194	000141-63-9	53
			Pentasiloxane, dodecamethyl-	166195	000141-63-9	53
			Silanamine, N-[2,6-dimethyl-4-[(tr	112442	072088-09-6	43
			imethylsilyl)oxy]phenyl]-1,1,1-tri			
			methyl-			
5	25.840	15.69	C:\Database\NIST05a.L			
			Benzoic acid, 2,4-bis[(trimethylsilyl)oxy]-, trimethylsilyl ester	161132	010586-16-0	43
			Benzoic acid, 2,4-bis[(trimethylsilyl)oxy]-, trimethylsilyl ester	161136	010586-16-0	43
			Benzoic acid, 2,4-bis[(trimethylsilyl)oxy]-, trimethylsilyl ester	161135	010586-16-0	25

จิฬสินธุ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

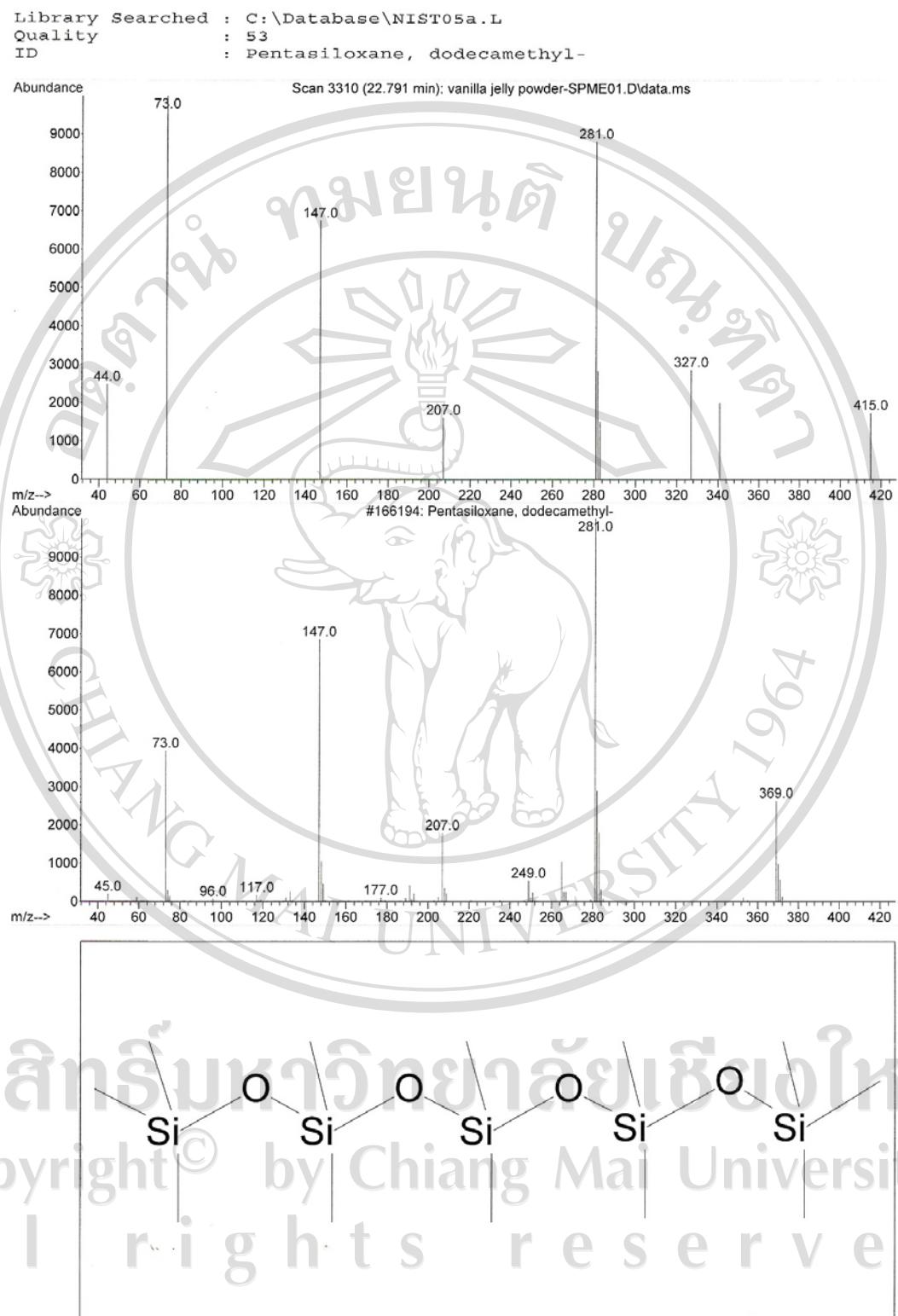
รูปที่ ค-32 ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์โคมาร์โตแกรมของสารประกอบระเหยง่ายที่ให้กลิ่นรสที่ได้
 จากการวิเคราะห์ด้วย HS-SPME, GC-MS ในnm พื้งผังปรุงแต่งกลิ่นรส

รูปที่ ค-33 โคมาร์ตограмของ cyclopentasiloxane, dodecamethyl ที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วย HS-SPME, GC-MS ในnmผึ้งพวงประดับกลินรส

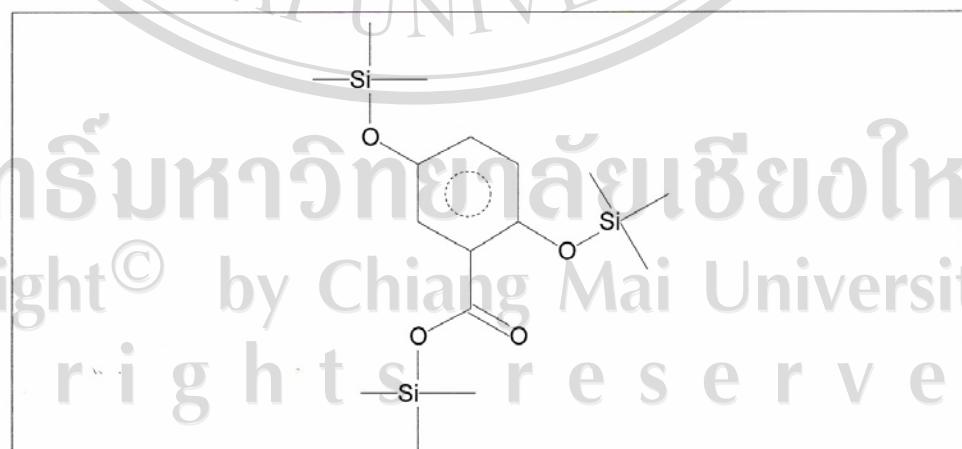
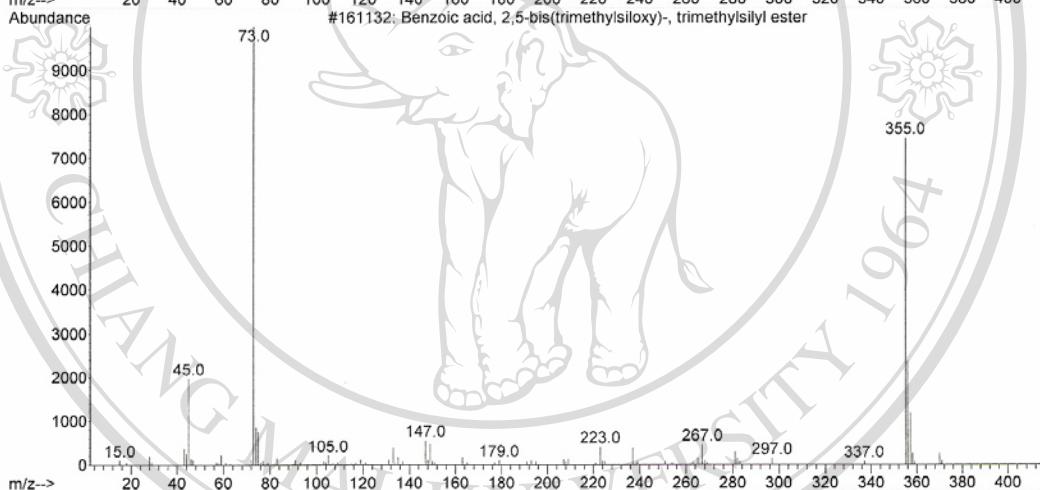
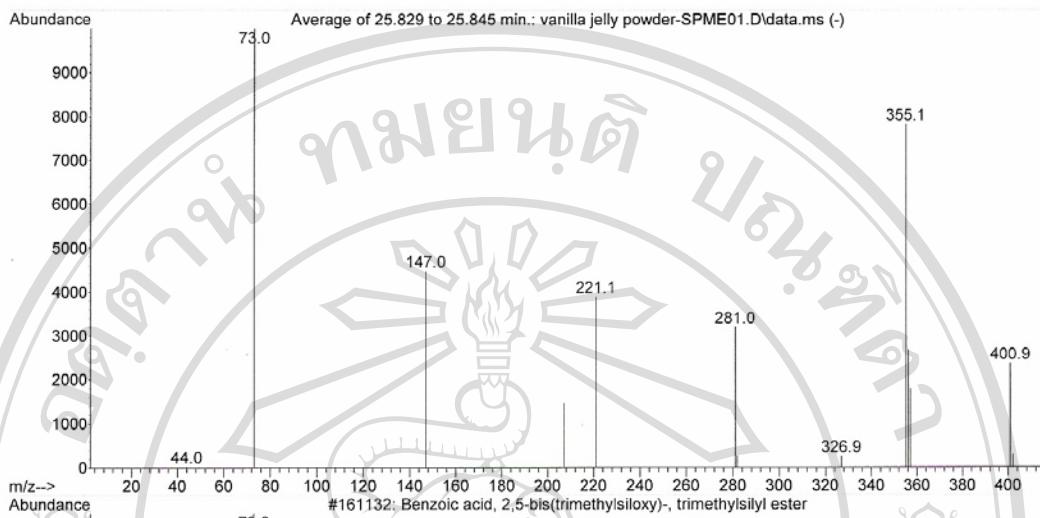

รูปที่ ค-34 โคมาร์ตอแกรมของ ethyl vanillin ที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วย HS-SPME, GC-MS
 ในน้ำผึ้งปูรุงแต่งกลิ่นรส

รูปที่ ค-35 โปรแกรมแกรมของ pentasiloxane, dodecamethyl ที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วย HS-SPME, GC-MS ในnmผึ้งพงป្រុងแต่งกลิ่นรส

Library Searched : C:\Database\NIST05a.L
 Quality : 43
 ID : Benzoic acid, 2,5-bis(trimethylsiloxy)-, trimethylsilyl ester

รูปที่ ค-36 โครงสร้างเคมีของ benzoic acid, 2, 5 (trimethylsiloxy) -, trimethylsilyl ester
 ที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วย HS-SPME, GC-MS ในนมผึ้งปูรงแต่งกลิ่นรส

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบทดสอบคุณภาพประสานเสียง

ชื่อผลิตภัณฑ์ นมผึ้งปูรุสแต่งกลิ่นรส (ปูรุสแต่งกลิ่นวนิลล่าและปูรุสตัวอย่างผลึกน้ำผึ้ง)

ชื่อผู้ทดสอบชิม _____ วันที่ทดสอบ _____

คำแนะนำ : กรุณาทดสอบตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่จัดเตรียมไว้ แล้วให้คะแนนความชอบในแต่ละคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ และกรุณาดื่มน้ำระหว่างตัวอย่างทุกครั้ง

โดยกำหนดให้

1 = ไม่ชอบมากที่สุด	= ไม่ชอบมาก	3 = ไม่ชอบปานกลาง
4 = ไม่ชอบเล็กน้อย	= เนย ๆ	6 = ชอบเล็กน้อย
7 = ชอบปานกลาง	8 = ชอบมาก	9 = ชอบมากที่สุด

ลักษณะคุณภาพ	รหัสตัวอย่าง				
	1	2	3	4	5
สี					
กลิ่นวนิลล่า					
รสหวาน					
รสเปรี้ยว					
ความชอบโดยรวม	1	2	3	4	5

ข้อเสนอแนะ

จัดทำโดย ภาควิชาจักษุเชิงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ชอบประคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับ 294 (พ.ศ. 2548)

เรื่อง รอยยั้ลเยลลีและผลิตภัณฑ์รอยยั้ลเยลลี

และ

คำชี้แจงประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 293) พ.ศ. 2548

เรื่อง ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright[©] by Chiang Mai University

All rights reserved

(สำเนา)

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

(ฉบับที่ 294) พ.ศ. 2548

เรื่อง รอข้อเสนอและผลิตภัณฑ์รอข้อเสนอ

โดยเป็นการสมควรปรับปรุงประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเรื่อง รอข้อเสนอ และผลิตภัณฑ์รอข้อเสนอ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 6(3) และ (10) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.2522 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัตินางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 35 มาตรา 39 มาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิก

(1) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 212) พ.ศ.2543 เรื่อง รอข้อเสนอและผลิตภัณฑ์รอข้อเสนอ ลงวันที่ 19 กันยายน พ.ศ.2543

(2) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 241) พ.ศ.2544 เรื่อง รอข้อเสนอและผลิตภัณฑ์รอข้อเสนอ (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 26 กันยายน พ.ศ.2544

ข้อ 2 ให้ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารที่เป็นรอข้อเสนอและผลิตภัณฑ์รอข้อเสนอ เป็นอาหารที่กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐาน และฉลากต้องได้รับการอนุญาตก่อนนำไปใช้

ข้อ 3 ในประกาศนี้

(1) รอข้อเสนอ หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ของผู้ที่ใช้เป็นอาหารสำหรับเลี้ยงตัวอ่อนของผึ้ง นางพญา มีลักษณะเหมือนครีมข้นสีขาว และให้หมายความรวมถึงรอข้อเสนอที่นำໄปะเหยน้ำออก จนแห้งด้วยกรรมวิธีที่เหมาะสม มีลักษณะเป็นผงหรือเกล็ด หรือ ลักษณะอื่น

(2) ผลิตภัณฑ์รอข้อเสนอ หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่มีรอข้อเสนอผสมกับส่วนประกอบอื่น เช่น น้ำผึ้ง เกสรดอกไม้ หรือสิ่งอื่นที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ 4 รอข้อเสนอและผลิตภัณฑ์รอข้อเสนอ ต้องมีคุณภาพหรือมาตรฐานตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเรื่อง ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร และต้องมีคุณภาพหรือมาตรฐาน ดังต่อไปนี้ด้วย

(1) 10-ไฮดรอกซี-2-เดซีโนอิคแอซิด (10-hydroxy-2-decanoic acid) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 1.5 โดยน้ำหนัก สำหรับรอข้อเสนอ หรือไม่น้อยกว่า 3.5 โดยน้ำหนัก สำหรับรอข้อเสนอที่นำໄปะเหย

น้ำอออกนแท้ หรือไม่น้อยกว่าร้อยละ 0.16 โดยนำหนักสำหรับผลิตภัณฑ์ที่มีรอยยัลเยลลีเป็นส่วนประกอบ

(2) ความชื้นไม่เกินร้อยละ 5 โดยนำหนักสำหรับรอยยัลเยลลีที่นำไว้ประโยชน์น้ำอออกนแท้

(3) โปรตีนไม่น้อยกว่าร้อยละ 11 โดยนำหนัก หรือไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 โดยนำหนักสำหรับรอยยัลเยลลีที่นำไว้ประโยชน์น้ำอออกนแท้

ข้อ 5 ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้คลาบทองรอยยัลเยลลีและผลิตภัณฑ์รอยยัลเยลลีอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับถือว่าได้รับอนุญาตตามประกาศนี้แล้ว ถ้ามีรายละเอียดไม่เป็นไปตามประกาศให้แก้ไขให้เป็นไปตามประกาศ ภายในสองปี นับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ และให้ใช้คลาเดิมที่เหลืออยู่ต่อไปได้ แต่ไม่เกินสองปี นับแต่วันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ และให้ใช้คลาเดิมที่เหลืออยู่ต่อไปได้ แต่ไม่เกินสองปี นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ.2548

(ลงชื่อ) อนุพัน ชาญวีรภูล

(นายอนุพัน ชาญวีรภูล)

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(คัดจาราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 122 ตอนพิเศษ 150 ง
ลงวันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ.2548)

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาววรุณี เสนสุภา)

นักวิชาการอาหารและยา ว.

Copyright by Chiang Mai University
All rights reserved

(สำเนา)

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

เรื่อง คำชี้แจงประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 293) พ.ศ.2548 เรื่อง ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร และ

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 294) พ.ศ.2548 เรื่อง ร้อยลักษณะและผลิตภัณฑ์ร้อยลักษณะ

เนื่องจากผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมีแนวโน้มการผลิตและจำหน่ายสูงขึ้น วัตถุดิบที่ใช้ผลิต และผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย และอาจมีปัญหาด้านความปลอดภัย ดังนั้น เพื่อให้การควบคุม ผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสมและมีข้อกำหนดสำหรับผลิตภัณฑ์เสริมอาหารเป็นการเฉพาะ กระทรวง สาธารณสุข โดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา จึงออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับ ที่ 293) พ.ศ.2548 เรื่อง ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. กำหนดให้ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร เป็นอาหารที่กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐาน และฉลาก ต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ก่อนนำไปใช้ ทั้งนี้เป็นการปรับสถานะ จากราด ที่จดเป็นอาหารที่ต้องขออนุญาตใช้ฉลาก ภายใต้ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ และเนื่องจากผลิตภัณฑ์กระเทียมรวมทั้งร้อยลักษณะและผลิตภัณฑ์ ร้อยลักษณะ เป็นผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ซึ่งต้องมีแนวทางดำเนินการเช่นเดียวกัน จึงได้ยกเลิก ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 242) พ.ศ.2544 เรื่อง ผลิตภัณฑ์กระเทียม โดยนำผลิตภัณฑ์ กระเทียมรวมไว้ประกาศฉบับนี้ สำหรับร้อยลักษณะ และผลิตภัณฑ์ร้อยลักษณะตามประกาศ กระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 212) พ.ศ. 2543 และประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 241) พ.ศ. 2544 มีคุณภาพหรือมาตรฐานกำหนดไว้โดยเฉพาะแล้ว จึงยกเลิกประกาศเดิมและออก ประกาศใหม่เป็น ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 294) พ.ศ.2548 เรื่อง ร้อยลักษณะและ ผลิตภัณฑ์ร้อยลักษณะ เพื่อกำหนดให้ชัดเจนว่าร้อยลักษณะและผลิตภัณฑ์ร้อยลักษณะเป็นผลิตภัณฑ์ เสริมอาหารด้วย โดยยังมีคุณภาพหรือมาตรฐานเช่นเดิม

2. กำหนดขอบเขตผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่มีสารอาหารหรือสารอื่น เป็นองค์ประกอบ ได้แก่ วิตามิน กรดอะมิโน กรดไขมัน แร่ธาตุ และผลิตภัณฑ์พืชหรือสัตว์ ซึ่ง รวมถึงสารเพิ่มขึ้นสารเเมต้าโนไล์ ส่วนประกอบหรือสารสกัด สารสังเคราะห์เลียนแบบ รวมทั้ง การนำสารอาหารหรือสารอื่นดังกล่าวมาผสมกัน อยู่ในรูปแบบเม็ด แคปซูล ผง เกล็ด ของเหลว หรือลักษณะอื่นซึ่งผู้บริโภคที่มีสุขภาพปกติ (ไม่ผู้ป่วย) ใช้รับประทานโดยตรง นอกเหนือจากการ รับประทานอาหารหลักตามปกติ โดยคาดหวังทางด้านส่งเสริมสุขภาพ

ตัวอย่างผลิตภัณฑ์เสริมอาหารที่ได้รับอนุญาต

- กลุ่มสารสกัดจากพืช เช่น พงบุก (กลูโคแมนเคน), เกสรดอกไม้, ส้มแขก, สารสกัดจากใบเบ๊ะกวย/เมล็ดองุ่น/เปลือกสน/สาหร่าย เป็นต้น
- กลุ่มสารสกัดจากสัตว์ เช่น สารสกัดจากเปลือกสัตว์ทะเล (ไอโคไซดาน), โปรตีนจากปลาทะเล เป็นต้น

- กลุ่มน้ำมันและไขมัน เช่น เลซิติน, น้ำมันอิฟนิ่งพริมโธรัส, น้ำมันปลาเป็นต้น
- กลุ่มโปรตีน วิตามิน และแร่ธาตุ เช่น เบต้าแแคโรทินธรรมชาติ เป็นต้น
- กลุ่มหจุพืช เช่น รำข้าวสาลีชนิดเม็ด, รำข้าวโอ๊ต, จนูกข้าวสาลี เป็นต้น
- กลุ่มอื่นๆ เช่น บริวเวอร์สีสต์ชนิดเม็ด, เบเกอร์สีสต์, โพรวิโนลิส (ยางผึ้ง) เป็นต้น

ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารตามประกาศนี้ รวมถึงผลิตภัณฑ์เสริมอาหารที่นำเข้ามาแบ่งบรรจุ หรือนำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงส่วนประกอบ เช่น การนำไปตอกเม็ด โดยไม่มีการเติมส่วนผสมอื่นใดอีก เป็นต้น ด้วย

3. คุณภาพหรือมาตรฐานของผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ให้เป็นไปตามที่กำหนดในประกาศ ฉบับนี้ นอกเหนือข้อกำหนดคุณภาพที่ต้องเป็นไปตามประกาศที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ได้แก่

- สารเป็นพิษจากจุลินทรีย์ สารพิษอื่น สารปนเปื้อน ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 98 (พ.ศ.2529) เรื่อง มาตรฐานอาหารที่มีสารปนเปื้อน พ.ศ.2548 เรื่อง อาหารที่มีสารพิษตอกถัง
- สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 288)

- จุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เรื่อง หลักฐานและเอกสารประกอบยื่นขออนุญาตใช้ชื่อของผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร และคุณภาพหรือมาตรฐานค้านจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค ลงวันที่ 10 มกราคม พ.ศ.2549

4. การใช้วัตถุเจือปนอาหาร ให้ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 281)

พ.ศ.2547 เรื่อง วัตถุเจือปนอาหาร

5. ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์เสริมอาหารเพื่อจำหน่าย ทั้งที่ได้รับอนุญาตแล้วหรือยื่นขอใหม่ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ดีในการผลิต (GMP) ซึ่งมีรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 193) พ.ศ.2543 เรื่อง วิธีการผลิต เครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิต และการเก็บรักษาอาหาร

6. ภาชนะบรรจุผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ให้ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 92) พ.ศ.2528 เรื่อง กำหนดคุณภาพหรือมาตรฐานของภาชนะบรรจุ การใช้ภาชนะบรรจุ และการห้ามใช้วัสดุใด เป็นภาชนะบรรจุอาหาร และประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 295) พ.ศ.2548 เรื่อง กำหนดคุณภาพ หรือมาตรฐานของภาชนะบรรจุที่ทำจากพลาสติก

7. ฉลากของผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ให้ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 194) พ.ศ.2543 เรื่อง ฉลาก และประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 252) พ.ศ.2545 เรื่อง ฉลาก (ฉบับที่ 2) ยกเว้นฉลากของผลิตภัณฑ์เสริมอาหารที่จำหน่ายต่อผู้บริโภคและที่มิได้จำหน่ายต่อผู้บริโภค เช่น จำหน่ายให้ ผู้แบ่งบรรจุ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในประกาศฉบับนี้

8. การแสดงคำเตือนการบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหารบนฉลาก ให้ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเรื่อง การกล่าวอ้างทางสุขภาพ (Health claim) และคำเตือนการบริโภคอาหาร แต่เนื่องจากประกาศดังกล่าวอยู่ระหว่างดำเนินการยังไม่มีผลบังคับใช้ ดังนั้น จึงให้ปฏิบัติตามแนวทางเดิม โดยมีรายละเอียดตามตารางการแสดงคำเตือนสำหรับผลิตภัณฑ์เสริมอาหารที่แนบท้ายประกาศฉบับนี้ ไปจนกว่าประกาศฯ ว่าด้วยคำเตือนจะมีผลใช้บังคับ

9. การแสดงข้อความกล่าวอ้างทางสุขภาพ (Health claim) ให้ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเรื่อง การกล่าวอ้างทางสุขภาพ (Health claim) และคำเตือนการบริโภคอาหาร แต่เนื่องจากประกาศดังกล่าวอยู่ระหว่างดำเนินการยังไม่มีผลบังคับใช้ ดังนั้น จึงให้ปฏิบัติตามแนวทางเดิม คือ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 182) พ.ศ.2541 เรื่อง ฉลากโภชนาการ และต้องแสดงข้อความ “ไม่ควรบริโภคเกินค่าปริมาณสารอาหารที่แนะนำให้บริโภคประจำวันสำหรับคนไทยอายุตั้งแต่ 6 ปี ขึ้นไป” ไปจนกว่าประกาศฯ ว่าด้วยคำเตือนจะมีผลใช้บังคับ

10. วันที่บังคับใช้/บทเฉพาะกาล

- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร และ เรื่อง รอยด้วยเลือด และผลิตภัณฑ์รอยด้วยเลือด มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 29 มีนาคม พ.ศ.2549 (ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 122 ตอนพิเศษ 150 ง ลงวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ.2548)

- ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ฉลากของผลิตภัณฑ์กระเทียมหรือผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร อยู่ก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ถือว่าได้รับอนุญาตตามประกาศนี้แล้ว ถ้าผลิตภัณฑ์มีรายละเอียด ไม่เป็นไปตามประกาศนี้ ให้แก้ไขให้เป็นไปตามประกาศ โดยไม่ต้องยื่นขอแก้ไขต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ภายใน 2 ปี (วันที่ 28 มีนาคม 2551) และให้ใช้ฉลากเดิมที่เหลืออยู่ต่อไปได้อีก 2 ปี คือ จนถึงวันที่ 28 มีนาคม 2551

- การแก้ไขประเภทอาหารที่สลักหลังไว้ในใบอนุญาตผลิตหรือนำเข้าอาหารจาก “อาหารที่ต้องมีฉลาก” ได้แก่ อาหารมีวัตถุประสงค์พิเศษที่ได้รับอนุญาตใช้ฉลากอาหาร “ไว้” เป็น “อาหารกำหนดคุณภาพ หรือมาตรฐาน ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารที่ได้รับอนุญาตใช้ฉลากอาหาร “ไว้” ให้สามารถดำเนินการตามความเหมาะสม เช่น แก้ไขประกอบการต่ออายุใบอนุญาตหรือมีการยื่นขอแก้ไขรายละเอียดของใบอนุญาตในส่วนอื่นด้วย

11. การขออนุญาตผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร

(1) สถานที่ยื่น : เนื่องจากผลิตภัณฑ์เสริมอาหารไม่ได้มอบอำนาจให้จังหวัดเป็นผู้อนุญาตดังนั้น จะต้องยื่นที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือยื่นผ่านสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด เพื่อส่งให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาพิจารณาอนุญาต

(2) แบบฟอร์มและหลักฐาน :

(2.1) ยื่นจดทะเบียนอาหาร (แบบ สบ.5) สำหรับผลิตภัณฑ์เสริมอาหารที่ผลิตเพื่อจำหน่ายในการส่งออก พร้อมเอกสารและหลักฐาน ได้แก่ ในอนุญาตตั้ง โรงงานผลิตอาหารซึ่งได้รับ GMP, เอกสารจากผู้สั่งซื้อระบุว่า ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวสามารถจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์เสริมอาหารในประเทศผู้สั่งซื้อได้พร้อมทั้งแจ้งสูตรและคุณภาพมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ , บันทึกคำให้การของผู้ขออนุญาตว่า “ยินดีให้เพิกถอนเลขสารบบอาหาร และอาจถูกดำเนินคดี หากพบการฝ่าฝืนหรือมีการนำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมาจำหน่ายภายในประเทศ ”

(2.2) ยื่นจดทะเบียนอาหาร (แบบ สบ.5) สำหรับผลิตภัณฑ์เสริมอาหารที่ผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่ายในประเทศไทย ที่มีส่วนประกอบสำคัญเป็นไปตามบัญชีรายชื่อที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาประกาศกำหนด รวมทั้งกรณีผลิตภัณฑ์ที่ยื่นมีส่วนประกอบสำคัญทั้งหมดตรงตามตำรับที่เคยได้รับอนุญาตแล้ว ไม่ว่าจะเป็นตำรับเดิมหรือหลายตำรับประกอบกันแต่ส่วนประกอบสำคัญนั้นยังไม่ปรากฏในบัญชีรายชื่อที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาประกาศกำหนด ให้ผู้ประกอบการยื่นจดทะเบียนอาหาร (แบบ สบ.5) โดยแนบหลักฐานการได้รับอนุญาตของผลิตภัณฑ์นั้นาประกอบการยื่น

(2.3) ยื่นคำขออนุญาตใช้ฉลากอาหาร (แบบ สบ.3) สำหรับผลิตภัณฑ์เสริมอาหารที่ผลิตหรือนำเข้าเพื่อจำหน่ายในประเทศไทย ที่มีส่วนประกอบนอกเหนือจากที่กำหนดในบัญชีรายชื่อที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาประกาศกำหนด พร้อมเอกสารและหลักฐานตามที่กำหนดในประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เรื่อง หลักฐานและเอกสารประกอบการยื่นขออนุญาตใช้ฉลากของผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร และคุณภาพหรือมาตรฐานด้านจุลทรีที่ทำให้เกิดโรค

12. ผู้ได้รับอนุญาตผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ทั้งที่ได้รับอนุญาตก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ หรือได้รับอนุญาตใหม่ จะต้องจัดเตรียมเอกสารและหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เรื่อง หลักฐานและเอกสารประกอบการยื่นขออนุญาตใช้คลากของ ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร และคุณภาพหรือมาตรฐานด้านจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค และแต่กรณี ไว้สำหรับให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเฝ้าระวัง ณ สถานที่ผลิตหรือสถานที่นำเข้าด้วย

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจึงขอประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน และขอให้ ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าว โดยเคร่งครัด และหากมี ข้อสงสัยประการใด โปรดติดต่อสอบถามได้ที่ กองควบคุมอาหาร สำนักงานคณะกรรมการอาหาร และยา กระทรวงสาธารณสุข โทรศัพท์ 0-2590-7173, 0-2590-7178 และ 0-2590-7183 ในเวลา ราชการ

ประกาศ ณ วันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2549

ลงชื่อ **มนติศ อรุณากูร**

(นายมนติศ อรุณากูร)

รองเลขานุการ รักษาการแทน

เลขานุการคณะกรรมการอาหารและยา

รับรองสำเนาถูกต้อง

วรุณี เสนสุภา

(นางสาววรุณี เสนสุภา)

นักวิชาการอาหารและยา ๘ ว.

จัดสร้างโดยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

แบบท้ายประมวลผลสำนักงานคณาจารย์และครุภัณฑ์ รัฐวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปี พ.ศ. 2548 เรื่อง ผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร เมื่อ
ประชุมทักษะภาษาไทย (ฉบับที่ 294) พ.ศ.2548 เรื่อง รายละเอียดผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร

ตาราง อ-1 ตารางการแสดงผลคำเตือน

ผู้ติดภัยที่ต้องการเตือน	ข้อความคำเตือน	หมายเหตุ
1. ผู้ติดภัยที่ต้องการเตือนอาหารชนิดน้ำ	“เตือนภัยภัยสารต้านออกไซด์ในน้ำควรรับประทาน.”	ต้องแสดงข้อมูลตามกำหนดเวลาอย่างน้อย 1.5 ปี. กรอบสีเหลืองเดิมที่เคยบันทึกไว้ในเอกสาร
2. ผู้ติดภัยที่ต้องการเตือนอาหารชนิด ต้องแสดงข้อมูลตามคำเตือนเพิ่มเติม ดังนี้ 2.1 กระดูกอ่อนปลากลากับ “ไม่แนะนำให้บริโภคหัวใจและผู้ที่พกพาหลักภาระ”	“ผู้ที่แพ้เหล็กออกฤทธิ์ต้องห้าม “ไม่ควรรับประทาน” - “เด็ก สตรีครรภ์ และสตรีที่ให้นมบุตร ไม่ควรรับประทาน” 2.2 เกรสรดออกไขม 2.3 โคโคตาน	ต้องแสดงตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง ขนาดไม่ถึงกว่า 2 มม. ต้องแสดงตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง ขนาดไม่ถึงกว่า 2 มม.

ผู้ติดภัยที่สร้างอุบัติเหตุ	ข้อความคำเตือน	หมายเหตุ
2.4 น้ำมันปาล้า	<ul style="list-style-type: none"> - “ห้ามใช้น้ำมันผู้ที่แพ้ ทางเดินหายใจ” - “ควรระวังในผู้ที่เลือดแข็งตัว” หรือผู้ที่ใช้ยาชานการแมลงสาบของสัตวแพทย์หรือยาสีฟัน” 	<p>ให้เตือนเชื่อมความเพิ่มเติบโต ผู้ติดภัยคนนี้ ห้ามรับประทานอาหาร “น้ำมันปาล้า” เม็ด 3 ได้แก่ อัพโอดีตอุดอ ใน 1 แคปซูลเม็ดน้ำมันปาล่า (ระบุ) มก. บรรกษาด้วยกรด “ไขมัน” ไม่อนามาถายตำแหน่งกรดไฮดรอกซีฟอฟฟิโนลิก(อีพิโอล) (ระบุ) มก.</p> <p>กรดไฮดรอกซีฟอโนลิก (ตีอหอย) (ระบุ) มก.</p> <p>กรดไขบัคบันจ์ตัว (ระบุ) มก.</p>
2.5 น้ำมันอิมูนิฟรีน โรส	<ul style="list-style-type: none"> - “ห้ามใช้น้ำมันผู้ที่แพ้ตัวเป็นโรคคอมพ์” - “ควรระวังในผู้ที่ต้องรับวัณโรคไวรัสคนชาก” 	<p>ให้เตือนเชื่อมความเพิ่มเติบโต ผู้ติดภัยคนนี้ ห้ามรับประทานอาหาร “น้ำมันปาล้า” เม็ด 6 ได้แก่ กรด “โอโนเมลิกและกรดแคนนา-ไฮโลนอลิก หน 1 แม่น้ำซอก น้ำบันบันอิมูนิฟรีนโรส (ระบุ) มก.</p> <p>ประคบร้อนด้วยกรด “โนโนลิก” (ระบุ) มก.</p> <p>กรดแคนนา-ไฮโนเมลิก (ระบุ) มก.</p>
2.6 ไขยาหาร	<p>“พอกป้อองกันภาวะอุดตันของลำไส้ท่ออาหาร การปรับโภคผลิตภัณฑ์ยาอาหารชนิดเนื้อง ควรรับประทาน พุ่ยอนนำ 1-2 แก้ว”</p>	<p>ให้เตือนเชื่อมความเพิ่มเติบโต บน 1 (ระบุหน่วย) มีข้อหาหาร “หงษ์” (ระบุ) มก.</p> <p>ประคบร้อนด้วยไขยาหารที่ต้มลายผ่านไฟ (ระบุ) มก. ไฟอ่างราระที่ไม่สะอาดขำ (ระบุ) มก.</p>
2.7 รองซี่แซลล์ เลอะหลีตอกกัมพูชาหรือยีนเยตตี้	<p>“ผู้ที่เป็นโรคหอบหืดหรือ โรคภูมิแพ้ ไม่ควรรับประทาน พราวอาจเกิดอาการแพ้อยางรุ้งแมร์จ”</p>	-

ผู้ติดภัยที่สรุปอาชาร	ข้อความคำถ้อย	หมายเหตุ
2.8 เศรษฐิน	-	ให้แสดงจากความตั้งใจ เศรษฐินเป็น “บ้านชนิดทอสไฟ” ได้ดี ซึ่ง นิพอสไฟติดไฟลินเป็นส่วนประกอบหลัก ใน 1 แคบชุด มีเดรจ ตัน (ระบุ) มก. ประกอบด้วยไฟฟ้าติดโคลิน (ระบุ) มก.
2.9 สารสกัดจากใบไม้และผลิตภัณฑ์ ที่มนุษย์ภาคกลาง	“อาจมีผลให้เสื่อมเสียช้าๆ”	-
2.10 ใช้ร้อนสารสกัดจากใบไม้	“ผู้ที่เป็นไข้รักษาไม่ควรรับประทาน”	-
2.11 ผู้ติดภัยที่สรุปอาชารที่เข้ามาให้ความ _all_ ความเห็นใหม่ๆ	<ul style="list-style-type: none"> - นำอาหารสำหรับคนบุญบานเข้าไป - ไม่ใช้อาหารสำหรับคนบุญบานเข้าไป - ไม่ใช้อาหารสำหรับคนบุญบานเข้าไป - ผู้ที่เป็นสภาวะพิเศษให้ตามรับประทานให้เสริมพัฒนาเจริญเติบโต - ไม่ใช้อาหารสำหรับคนบุญบานเข้าไป 	-

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล นางสาว

สุนิสา เดชาแสง

วัน เดือน ปี เกิด

26 ตุลาคม 2527

ประวัติการศึกษา สำเร็จการศึกษานิรภัยวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขา

เทคโนโลยีการอาหาร มหาวิทยาลัยราชมงคลล้านนา วิทยาเขตลำปาง
ปีการศึกษา 2549

สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสรรพวิทยาคม
อำเภอเมืองเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2546

ทุนวิจัย

ได้รับทุนสนับสนุนบางส่วนจาก ทุนอุดหนุนอุตสาหกรรมเกษตร
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.-สสว.) ภายใต้โครงการทุน
วิจัยมหาบัณฑิต สกว. สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved